

πᾶς· να κουρευεσαι;» και η προσβολη την κατελύθησε και... μου ζητεί ιατρικό διά να ξανακείωσθ. Ψεύρετε σεις κανένα; Εγώ ξεύρω μόνον ότι συντόνισα από αυτήν την ηλικία αρχίζουσι τρεις, —άλλ' αυτό κάθε άλλο είναι παρά σημείον γήρατος. Με γεια ό κόσμος και η ούρα.

«Με συγχωρείτε δια την κακογραφίαν μου ταύτην· αλλά δυστυχώς δεν είμαι ούτε καλλιγράφος ούτε ορθογράφος, μου γράφει ό φίλος μου 'Αλέξανδρος Η. Ναι'· αλλά νομίζω ότι πρέπει να προσπαθήσθ να γίνη και τὰ δύο· όσκις δὲ μου στέλλει Παιδικόν Πνεύμα προς δημοσίευσιν, να τὸ γράσθ εις χωριστόν χαρτί και πολύ εὐανάγνωστα.

Νά μια λαμπρά ιδέα. 'Αγγελὲ Προστάτα [4E]: Νά προσπαθήσθ δια τῆς μητρός σου και τὸυ πάππου σου να ἐγγράψθ συνδρομητήν τὸν υἱὸν τῆς 'Υψηλῆς σας φίλης. Δεν θὰ ἦτο ὠραῖον;

Τώρα θὰ σᾶς παρακαλέσω όλους να ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν και να μὴ δυσαρσενήθητε ποῦ δεν σᾶς ἀπαντᾷ εις τὴν ἀλληλογραφίαν ἐν ἐκτάσει. Αὐτὰ τὰ φύλλα εἶνε κατελιμμένα ἀπὸ διαγωνισμούς, προκηρῦξεις κτλ. τόπος δεν ὑπάρχει πολὺς και εἶνε ἀνάγκη να ὑπομείνετε ἕως να περάσθ αὐτὴ ἡ πλημμύρα τῆς ἀναγκαστικῆς ὕλης.

'Ωραίας ἐπιστολάς μου ἔγραψα αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα και οἱ εἴξθ: 'Αρνυρὰ Πανσέληνος [E], Μικρὰ Βιολόγισσα [EE], Νάναρχος Νέλσον [EEE], 'Αριστος Κολυμβητῆς [EE], Χειμῶνανθον [EEE], Οἶγος τοῦ Μονοσοφάνου [EEE], 'Υπὲρ Πατρίδος [EEE].

'Εγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εις τὴν ἀλληλογραφίαν μου και εις τοὺς διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: 'Αἰγερίνην (E. M. αὐτὸ μόνον ἦτο ἐλεύθερον) και 'Ιπποκράτην (Φ. Φ.).

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν * ἀνταλ. λάξουν: ἡ Μικρὰ Βιολόγισσα μετὸν Βενιαμίν τὸν Δούβιον, Τσιπινὸν 'Ιον, 'Αρχα τῆς Νίκης και Ρόδου τῆς 'Ανατολῆς.—ὁ Νάναρχος Νέλσον μετὸν Νάναρχον Τόγκο, Νάναρχον Κατισούραν και 'Οραϊαν 'Ελληίδα.—ἡ 'Ευριή Νεφέλη μετὸν 'Αγαπητὸ 'Αγγελουδὶ, Χειμῶνανθον, 'Αειδέα, Συνεφῶδην 'Ημέραν και Χιόνα τοῦ Ταῦντέον.—ὁ Οἶγος τοῦ Μονοσοφάνου μετὸν Γλαῦκα τῆς 'Αθηνᾶς, Βροντήν τοῦ Διός, Κυμαίζουσαν Σημαίαν, Σεντενεμένον Ναύτην και Τσιπινὸν Γασεμί· τὸ Φῶς τῆς Νυκτὸς μετὸν 'Ολυμπιονίκην, Κομπογιαννίτην, 'Ολυμποδὰ 'Αχιλλέα, Αἰλιον 'Αριστείδην και 'Αρχα τῆς Νίκης.—ὁ Σεπεριμένος Λόδοδος μετὸν Θυρωρὸν τοῦ Παραδέσιου, Οἰπασίαν τοῦ Παραδέσιου, Θεϊταλομάγην, Γαλῆν τῆς 'Αγκυρίας και Λόφον τοῦ Γάνου.—τὸ 'Υπὲρ Πατρίδος μετὸ Σεντενεμένον 'Ελληνοπούλο, Σεπεριμένον Λόδοδον, 'Ονειρον Θερινῆς Νυκτὸς, Ζιζάνιον τοῦ Γυμνασίου και Βοσκοπούλαν τῆς Πανόρου.—τὸ 'Αφροσιεφανωμένο Κῶμα μετὸν Κυμαίζουσαν Σημαίαν και Βοσλιόσαν τὸν Κυμάτων.—ἡ 'Ομιχλώδης Ψυχὴ μετὸν Μπάτην τοῦ Σαρωνικοῦ, 'Αποικὸν Κερκυραίων, Κολυμβητρίαν τοῦ Μέξ, Φρόν-Φρόν και 'Ενθιμοῦ.—ὁ Φλόδοδος τῆς Θαλάσσης μετὸ Λοιπυγι-δι-Λούπ, Ρόδον τῆς 'Ανατολῆς και Θεσσαλικὸν Ρόδον.

'Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: 'Ορεάδα τῆς Χιον [4E] δια τὴν ὠραιότατην ἐπιστολήν· ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ θερμῶς δι' ὅσα γράφετε· Νεολίαν τῆς Χαλκίδος [EE], ἡ ἐπιστολὴ σου μ' εὐχαρίστησε πολὺ· ἐννοεῖται ὅτι δεν τὸ δημοσιεύω πλέον πρότασις, ἀφοῦ δεν ἀνταπέδωκε· Σῆμα τῆς «Διαπλάσεως» [EE] τώρα ποῦ ἐπέστρεψες, γράφει μου συχνά· Κάκια εἶνε χαϊδευτικόν τοῦ

Αἰκατερίνη, ἀλλ' ἂν θὰ ἔχθς τὴν καλωσύνην να τῆς στείλθς κάρταν, γράφει τὸ χαϊδευτικόν, διότι τὸ ἄλλο οὔτε κ' ἐκείνη δεν τὸ ξεύρει ἀκόμη· **Πρωτομαγιά** ([EEE], ἡ ὁποία ἔχει ἀπὸ τώρα δύο ἑσπαθώματα βέβαια· τὴ γαρὰ!) 'Ηρωικὸν 'Αρχαδί ([E], οἱ ἀριθμοὶ αὐτοῦ ποῦ βλέπετε ἐπὶ τῆς διευθύνσεως εἶνε δια να διευκολύνεται ἡ ὑπηρεσία τῆς διεκπεραιώσεως· ἀλλὰ ποῦ να σοῦ ἐξηγήσω τώρα! εἶνε ὀλόκληρος ὁργανισμός!) 'Ἡρωα τοῦ Σελίνου ([E], εἶνε, μετὰ μεγάλην εὐχαρίστησιν ἐδιάβασα τὸ διηγηματικὸν σου) **Νυμφαίαν τοῦ Παύσου** ([E], ἔστειλα και εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν) **Δεσφιακὸν 'Ανθος** (ἡ A. F. T. δεν ἔχει ψευδώνυμον· ἐπομένως δεν εἰμπορεῖ νὰνταλλάξθ Μικρὰ Μυστικὰ) **Κατισορίαν** ([E], εὐχομαι ἐπιτυχίαν εις τὰ ὠραία σχέδια περὶ τῆς ἀδελφῆς σου) **Μέλλοντα Διαλωμάτην, Μικρόν Φαντασιοκόπον** ([E], ἡ εὐχαρίστησις ποῦ αἰσθάνεσαι ὅταν βοηθῆς τὸν πατέρα σου εις τὴν ἐργασίαν του, σὲ τιμᾷ πολὺ· μπράβο, παιδί μου· θὰ γίνθς χρήσιμος ἄνθρωπος) **Τρημοσθύνουτα 'Αἰγερίνων** ([EE], δύο δια... να τὰ βλέπθς τέσσερα) **Μαυρὴν Χιόνα** ([EE], κατενθουσιασμένη και σπεύσασαν ἐκ τῶν πρώτων νάνανεύσθ τὴν συνδρομήν της) **'Ελληνοπούδα** ([EEE] μετὰ πολλὴν μου εὐχαρίστησιν ἐδιάβασα τὰ ποιήματά σου) **Μαρίαν Παπαγιάννη** ([E] μὰ γιατί τὴσθ δειλία; ἐλπίζω κ' ἐπιθυμῶ να μου γράφθς ἔστειλα 29—40) **Εἰρήνην τὴν 'Αθηναίαν** (ἔστειλα) **'Αλεξοσιν** (ἐννοεῖται, εἰμπορεῖ κανεὶς να πληρώσθ 1 δρ. και νάνανεύσθ τὸ ψευδώνυμόν του· τότε ψηφίζεται) **'Εαρινὴν Νεφέλην, Φῶς τῆς Νυκτὸς, Κάκιαν** ([E], περιμένω να ξαναγυρίσουν ἡ ιδέες) **Παλλάδα** ([E], σὲ ἀντασπάζονται ὅλοι) **'Ερυθροδόδερον** κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 24 'Οκτωβρίου θάπαντήσω εις τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΔΕΚΣΗΣΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 7 Δεκεμβρίου [Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον να γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῇ Γραφεῖρι μας εις φραξιόλους, ἂν ἑκάστος περιέχει 20 φύλλα και τιμὰς φρ. 1.]

544. Συλλαβόγρηφος
Δυὸ γράμματα τὰ πρώτὰ μου Μόριον τ' ἄλλο εἶνε·
Καὶ σὺ πάλι μετὸν ὄσφρησι
Αὐτὸ ποῦ κάμνω κρίνε.

545. Μεταγραμματισμός.
'Ενὸς ἀρχαίου βασιλιᾶ τὸν τράχηλον ἀλλάξω.
Καὶ νάτον πῶς ἐκόντηνε! τὸν βλέπω και [θαυμάζω]

546. 'Αναγραμματισμός.
Μιὰ σκάμα μου ἐδάκανε να πάω γιὰ νερό,
Κ' ἐγὼ ἀπρόσεκτος πολὺ, τὴ ρίχνω και τὴ σπάζω
Κ' ἐνὸς μετὸμα ἀνοικτὸ τὰ θρύμματα θαυρῶ,
'Ανθρώπου ἔφαρνα μορφή να πέρνουνε κυττάξω
Και να μου σηματοῖζουσε κάποιον ἀρχαῖο [γιατρὸ!]

547. Μωσαϊκόν.
'Ο 'Αμασις, ὁ Πρίαμος, ὁ Ἄνασός, ὁ 'Αγίς,
'Ενδοξοὶ ὀλοβασιλεῖς, κί' ὁ Μήδος 'Αστράγης,
'Απὸνα γράμμα δίδουσε προθύμως· τὰ λαμβάνεις [δάσεις]
Κί' ἄλλον τοῦ μύθου βασιλιᾶ εις τὴ στιγμὴ [μὰς εἰσείς]

548. Συλλαβικὸν τρίγωνον.

- 1.—Συγγραφεὺς ἱστορικός.
- 2.—Ρήτωρ.
- 3.—Σοφός.
- 4.—'Αντονομία.

549. Δικτυωτόν.

- 1.—Τιτάν.
- 2.—Συγγραφεὺς ἱστορικός.
- 3.—Σύμβολον ἀρχαίου θεοῦ.
- 4.—'Όνομα ἑβραϊκόν.

550—552. Λογοπαίγνια.

- 1.—Ποῖον εἶνε τὸ καλλίτερον φαγητόν τῆς ἡμέρας;
- 2.—Ποῖος ὁ ψυχρότερος τῶν Τιτάνων;
- 3.—Ποῖον στοιχείον ἀνῆκει εις τὸν Θεόν;

553—555. 'Αδελφα Παρορύματα.

- 1.—Οἱ μαῦροι ναοὶ εἶνε ἅγιοι.
- 2.—'Ο θρόνος εἶνε ῥῆμα.
- 3.—'Ο κάπρος και ὁ λάρος εἶνε ἴσοι.

556. Μαγικὸν Γράμμα μετὰ 'Εξαγώνου.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δυὸ γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ἄλλου πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζεις ἄλλας τόσας λέξεις, αἱ ὁποῖαι να σχηματίζουσι κατά σειράν ἔξαγονον ὡς τὸ ἀπέναντι.

*Εὐκί, *Ασις, οἰωνός, μορῶς, Ρίον.

557. Φωνεντόλιπον μετ' 'Ελληνοπούδων.

μ - ι - π - ο - τ

558. Διαπλὴ Γριφώδης 'Ακροστιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν πέντε λέξεων, τῶν εὐρισκομένων λυομένου τοῦ κάτωθι Γριφου, σχηματίζουσι θεάν, τὰ δὲ δευτέρω νῆσον τοῦ Αἰγαίου.

1. No
'Αλλ' 1 9s 1 P No Σο No σᾶς ::
1 H 1 P No No σᾶς ::
1 No

[Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω 'Ασκήσεις ἐλήφθησαν ἐκ τῆς βραβευθείσης Συλλογῆς τοῦ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΟΣ.]

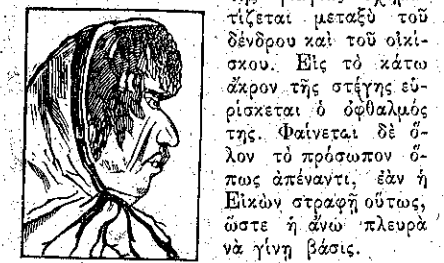
ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν 'Ασκησέων τοῦ φύλλου 86.

408. Πυρεῖον, (πῦρ, ἴον).—409. Φάλαρις (φᾶ, λά, ρίς).—410. Γάμος—Μάγος.

411. ΠΡΩ 412. 'Εκεῖνος
I - TE - A ποῦ θὰ στείλθ τὴν
ΠΡΩ - TE - ΣΙ - ΛΑ - ΟΣ καλλίτερον ἀπάντησιν.—413. Τῇ ἀνταλλαγῇ δια τοῦ
A - ΛΛ - ΛΟΣ Η Λ Λ Α Ι: παλαῖος, ἐκπαλαῖ,
ΟΣ Η Λ Λ Α Ι: παλαῖος, ἐκπαλαῖ,

ΠαλαίμωΝ, παλαίστρα = ΣΙΝΑ.—414. ΟΥΡΑΝΙΑ (ΟΥράνη, ΡΑφῆδια, ΝΙόβη, 'Ασβολος).—415. Μισῶ, ἴσως, σῶμα ὡσάν.—416. 'Αγαπῶ τὴν ἱππασίαν (ΑΓ' ἀπὸ τῆν - ὕτ' 'Ασίαν).—417. Τὸ Φάντασμα τῆς γιαιγίας σχηματίζεται μετὰ τοῦ δένδρου και τοῦ οἰκισκου. Εἶνε τὸ κάτω ἄκρον τῆς στήγης εὐρισκεται ὁ ὀφθαλμὸς τῆς. Φαίνεται δὲ ὅλον τὸ πρόσωπον ὅπως ἀπέναντι, ἐὰν ἡ εἰκὼν στραφῇ οὕτως, ὡστε ἡ ἀνω πλευρὰ να γίνθ βᾶσις.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, δια δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον. 'Ελάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ και αἱ ὀλιγότεραι τῶν 10 πληρόνται ὡς να ἦσαν 10.]
Α νταλλάσσω γραμματόσημα. 'Απάντησις ἀσφαλῆς.—Νικόλαος Γ. Δροσιός, ἐδὸς Πατησίων 89, 'Αθήναι. (E, 131)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εις τὴν χόραν ἡμῶν ὑπηρεσίας και ὑπὸ τοῦ Οἰκομενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον και χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
'Εσωτερικοῦ :
'Ετησίαν δρ. 7.—
'Εξάμηνος 4.—
Τρίμηνος 2.15
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
'Εσωτερικοῦ λεπτ. 15. 'Εξωτερικοῦ φρ. χρ. 0.15.
ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΑΙΑ:
Τῆς Α' Περιόδου, ἑκάστον λεπ. 30 [φρ. 0.30]
Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20]
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
'Οδὸς 'Ευριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β.—Τόμ. 12^{ος} 'Εν 'Αθήναις, 5 Νοεμβρίου 1905 'Ετος 27^{ον}—'Αριθ. 49

ΤΟ ΚΑΝΟΝΙ

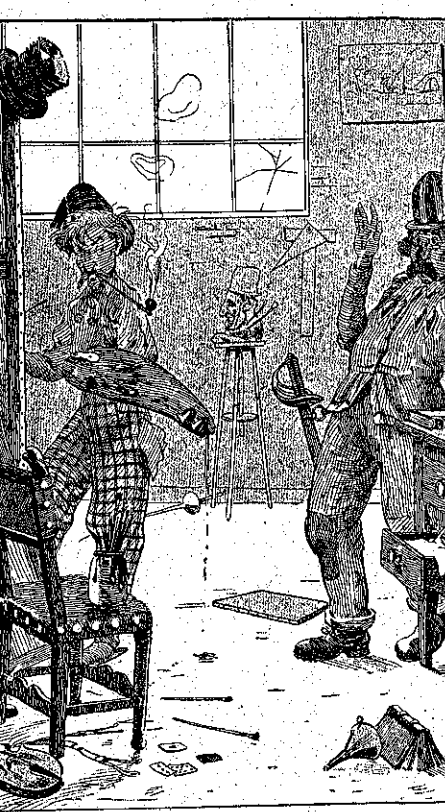
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'
'Όπου ἐπὶ τέλους ἐξηγεῖται ὁ τίτλος τῆς παρούσης διηγήσεως.
'Ας ἐγκαταλείψωμεν πρὸς στιγμὴν τὴν κυρίαν Πεντεπῆ εις τὰς φροντίδας τοῦ 'Αριστογείτονος και τοῦ ἀρετμανίου Μαλτέζου του, και ἂς ἴδωμεν ἐπὶ τὴν ἑσπερίαν τοῦ ἀπογίνθ ἐκεῖνο τὸ ζεζάνιον ὁ 'Αριστείδης.

'Ο θυρωρὸς, ὡς ἐνθυμείσθ, τὸν εἶχεν ἰδῆ ἐξεργασμένον μαζί με τοὺς κυρίους Κανάτην, Σερμπέτην και Σούραν, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουσι μετ' αὐτοῦ τὸ ἀπόργαλα τῆς Β' Γυμνασιακῆς τάξεως.

'Ο Κανάτης, μετὰ τὰ μικρὰ αὐτάκια του, τὴς κόκκινες μαγούλες του και τὰ στρογγυλά ματάκια του, ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀμελεστάτους τῆς τάξεως του, ἀλλὰ καλὸ και ἀνοικτόκαρδο παιδί, πάντοτε εὐδιάθετος, ἐνθουσιασμένος ὅταν ἐπαίρνε 2, κατενθουσιασμένος ὅταν τοῦ ἔβαζαν κουλούθραν εις τὸ βαθμολόγιον. Εἶχε τὴν εἰλοδοξίαν να λέγεται ὅχι ὁ τελευταῖος, ἀλλὰ ὁ τελευταῖος τῆς τάξεως του.

'Ο Σερμπέτης, φιλόλιγνος και κοκκαλιάρης, ἦτο ἀπ' ἐναντίας πάντοτε ἔξω φρενῶν με τοὺς καθηγητὰς του, διότι τάχατε τὸν ἀδικούσαν και τοῦ ἔβαζαν κακοὺς βαθμούς. 'Εναμίρνονε μάλιστα μετὸν ἐαυτόν του ἔλεγεν ὅτι ὅλοι εἶνε τὴν οἰχογένειαν του ἦσαν τάλαντα παρεγγιωσμένα, και ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχε τὴν ποιητικὴν φλέβα μέσα του, διότι, λέει, τοῦ ἔδημοσιεύσε μιὰ ἐσπερίνη ἐφημερίς ἕνα τραγουδάκι, και μάλιστα τοῦ το ἐπλήρωσεν ἕνα εἰκοσιπεντάριχο. 'Αλλὰ κανεὶς, ἐννοεῖται δεν ἐπίστευε τὸ δευτέρον.

'Αν ἐρωτᾷτε δια τὸν Σφύραν, αὐτὸς ἐκ πολλῆς ἐπιεικειᾶς εἶχε γίνθ δεκτὸς εἰς ἐκείνην τὴν διακεκριμένην παρῶσαν· διότι ἔχι μόνον δεν ἦτο ἀμελής, ἀλλὰ και ἔξυπνος ἦτο και φιλομαθῆς, και με ἄριστα ἐπρωτιβάζετο. Τοῦ ἤρρεσκεν ὁμως ἡ συντροφία τῶν τριῶν ἐκείνων ἀλιτηρίων και αὐτοὶ τὸν ἐσυγχωρούσαν ποῦ ἐπαίρνε καλοὺς βαθμούς, διότι εἶχε πάντοτε τὰς

«Να κρατῇ τὰ χέρια του ὑψηλά...» (Σελ. 378, στήλ. α')

τεπῆς, ὅταν εὐρέθησαν και οἱ τέσσαρες καθισμένοι εις ἕνα πάγκον τῆς πλατείας τῶν Ἀνακτόρων, ἀφοῦ ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐπαίανισε τὸ τελευταῖον τῆς κομματι και ἔφυγε μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς φρουρᾶς, —παιδιά! σῆμερα εἶνε λιανὰ πρῶτης! προστίνω να μὴν πάμε στὰ σπίτια μας να φάμε τὸ τακτικὸ βραστὸ και τὴν τακτικὴν μας σοῦπα, ἀλλὰ να πάμε να καλοφάμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ξενοδοχεῖα, και ἐπειτα κανόνι... τὸ ἀπόγευμα!

—'Ωραία! ἐφώνησεν ὁ Κανάτης, συμφωνῶτατος! λαμπρὰ ιδέα!

Και, εις ἐνδειξίν τῆς ἀγαλλιάσεώς του, ἔκρουσε τὴν γαστέρα του, ἡ ὁποία ἦτο κί' ὅλας ἀρκετὰ μεγάλη και φουσκωτὴ. 'Ο Σερμπέτης ἐγρύλλισε, χωρὶς ὁμως να φανῆ ἀν ἀπὸ τὴν γάραν τοῦ ἢ ἀπὸ θυμόν. 'Ο Σφύρας ὁμως, ὡς πραγματικὸς νέος, ἐπρόβαλεν ἀμέσως μιαν ἀντίρροσιν πολὺ σημαντικὴν:

—Σηκῶνεὶ ἡ τσέπη μας;

Τέσσαρα πορτοφύλια, διαφόρων βαθμῶν παλαίτητος και λίγδας, ἀπασπύρησαν ἀμέσως ἀπὸ τὴς τσέπης, τὴς παραγεμισμένους με διάφορα σύγερρα και ἀντικείμενα, και οἱ τέσσαρες φίλοι ἐνήρησαν τὴν καταγραφήν τῆς περιουσίας των, ἐκ τῆς ὁποίας καταγραφῆς ἀπεδείχθη ὅτι:

'Ο 'Αριστείδης εἶχε δρ. 1 και λ. 75 και μιαν ἀργεντινὴν δεκάραν· ὁ Κανάτης 2 δραχμάς· ὁ Σερμπέτης 7 πεντάρες και ὁ Σφύρας δρ. 22 και λ. 90, ἦτοι τὸ ὅλον, και οἱ τέσσαρες μαζί, κατεῖχον

— Παιδιά, εἶπεν ὁ 'Αριστείδης Πεν-

τὸ κολοσσίου ποσὸν τῶν 27 δραχμῶν !
— Εἰκοσιπέντε φράγκα ! μπόρουμε νὰ φᾶμε καὶ φασιανούς, ἀνεβόησεν ὁ Κανάτης, ὁ ὁποῖος δὲν ἤξευρε κἂν ἂν ὁ φασιανὸς εἶνε πουλὶ ἢ ψάρι.
Ὁ Ἀριστείδης, υπερήφανος διότι ἐβλεπεν ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ἐγίνετο πᾶμφηρὴ δεκτὴ, ἔστριβε κατακτητικῶς τὸ ἀνυπαρκτον μουστάκι του. Ὁ Σερμπέτης ὁ ἴδιος ἐχαμογελοῦσεν ἀκρηγμένος. Ὁ Σφύρας ἔκαμνε λογαριασμούς εἰς τὸ σημειωματάριόν του.

— Μὲ 27 φράγκα, εἶπε μὲ μορφασμὸν ἀμφιβολίας, μπόρουμε νὰ φᾶμε καὶ νὰ καλοφᾶμε εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα ξενοδογεῖα τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ κάνετε τρέλλες καὶ νὰ γυρεύετε μαῦρα χατιάκια καὶ φασιανούς καὶ σαμπάνιες !

Τὸ χαμόγελο τοῦ Σερμπέτη ἐξητμήθη ἀμέσως.

— Τί ἔκαμε λέει; εἶπε δὲν πᾶμε καλλίτερα σὰ στίτια μας; θὰ φᾶμε τὸ ἴδιο, καὶ δὲν θὰ πληρώσωμε οὔτε πεντάρα !

Καὶ ἤρχισε ν' ἀγορεύει ἐναντίον τοῦ σχεδίου τοῦ Πεντεπῆ, ἐναντίον τῆς ἀκρίβειας τῶν ἀθηναϊκῶν ξενοδογείων, ἐναντίον τῆς φιλαργυρίας τοῦ Σφύρα. Δὲν εἶχε συνεισφέρει παρά 35 μόνον λεπτὰ εἰς τὸ κοινὸν ταμεῖον, καὶ ὁμως ἔκαμνε σὰν νὰ εἶχε καταθέσει τοὺς ἀλλοτρίους εἰκοσιπεντάριχο, ποῦ εἶχε πάρῃ, λέει, ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα, ποῦ εἶχε δημοσιεύσει τὸ ποιηματάκι του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι καλὸν εἶνε νὰ ἔχη τινὰ εἰσόδημα 50,000.

Ἡ ρητορικὴ τοῦ Σερμπέτη ἐξηκολούθησεν ἀριετῆ ὥραν. Πρὸ πολλοῦ εἶχε σημάνη τὸ μεσημέρι, καὶ αἱ διαμαρτυρίαι τῶν τεσσάρων στομάχων τῶν τεσσάρων φίλων ἔκαμαν τὸν ἀγορεύοντα νὰ βάλῃ, τελειῶν καὶ παύαν εἰς τὰς ἀντιρρήσεις του, τοὺς δὲ ἄλλους τρεῖς νὰ τὸν ὀδηγήσουν εἰς τὸ λαμπρὸν ἐλεῖο ἐστιατόριον παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, τοῦ ὁποῖου ὅλη ἡ πρόσοψις ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑψηλὰ ὑαλοφρακτὰ θυροθύλλα, βλέποντα πρὸς τὸν κήπον τῶν Μουσῶν.

Ἐπῆγαν καὶ ἐκάθησαν εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ τραπέζια ἐμπρός-ἐμπρός, «διὰ νὰ τοὺς βλέπουν ἀπὸ τὰ τζάμια, ἐκείνοι ποὺ ἐπερνοῦσαν ἀπ' ἔξω,» εἶχεν εἰπῆ ὁ Ἀριστείδης Πεντεπῆς.

Ὁ Ἀριστείδης καὶ ὁ Σφύρας, ἡ κεφαλή καὶ τὸ βαλάντιον τῆς παρέας, ἐκάθησαν πρὸς τὸν τοῖχον εἰς τὸ μαλακώτατον καναπέδακι, ἐνῶ οἱ ἄλλοι δύο εἰς τὰ καθίσματα, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ των.

— Τί διατάσσουν οἱ κύριοι; εἶπεν ἓνας ὑπῆρέτης μὲ σμόκιν καὶ λευκὸν λαϊμοδέτην, πλησιάζων καὶ τείνων τὸν κατάλογον εἰς τὸν Σφύραν, ὁ ὁποῖος ἐφοῦσεν ὡπως ἐθέλητε καλλιτέρα ἐνδύματα.

— Θὰ φάγουν, βέβαια, ἀλλὰ κάρη;
Καὶ ἀπὸ μέσα του ἔλεγε:
«Γιὰ νάρθουν ἐδῶ αὐτοὶ οἱ γυμνασιῶ- παιδες, κάποιον ἐκατοστάρικο θὰ τοὺς ἐφρεξέ ἀπὸ τὸ λαγεῖο τῶν Ἀρχαιοτήτων.»
— Μάλιστα... ἀλλὰ κάρη ! ἀπήγγησεν ὁ Σφύρας.
— Ἐκλέξατε λοιπὸν, καὶ κάμετε τὸ μενοῦ σας, διὰ νὰ ἐτοιμασθοῦν τὰ φαγητὰ.

Ὁ Σφύρας, ὁ ὁποῖος εἶχε κάπως περισσοτέραν πείραν, ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὸν κατάλογον. Ὁ Ἀριστείδης ἔσκυψε νὰ διαβάσῃ καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ εἶδεν ὅτι ἦτο γραμμένον γαλλικῶς, καὶ διὰ πρώτης ἰσως φορᾶν μετενόησε, διότι δὲν ἔπαυθεν εἰς τὸ μάθημα τοῦ Γάλλου. Δὲν ἔχασεν ὁμως τὴν ἐτοιμότητά του.

— Δὲν μας κάνετε ἐσεῖς τὴν ἐλογίην; εἶπεν εἰς τὸν ὑπῆρέτην.

— Πολὺ εὐχαριστῶς, ἀπήγγησεν εὐ- τους. Ἀγαπᾶτε ὄρεκτικά;

Ὁ Ἀριστείδης ἦτο ἐτοιμὸς ν' ἀπαντήσῃ «Ἐννοεῖται !» Ἄλλ' ὁ Σφύρας τοῦ ἐπάτησε τὸ πόδι κ' ἐπρόλαβε νὰ εἰπῆ:

— Ὅχι... μᾶς εἶνε περιττὰ. Ἀπὸ ὄ- ρεξι, ἄλλο τίποτα !

Ὁ ὑπῆρέτης ἐμεϊδίασε μὲ ἐλαφρὸν μειδίαμα.

— Σᾶς ἀρέσουν «φιλέτα ἀπὸ μπαρμ- πούνια μὲ σάλτσα μανιταριῶν»;

— Μάλιστα, εἶπεν ὁ Σφύρας. Μεριδες δύο...

Ὁ ὑπῆρέτης ἐσημείωσεν εἰς τὸ φυλλά- δάκι του, ἐνῶ ὁ Σερμπέτης ἀνεταράχθη κάπως εἰς τὸ καθισμά του.

— Κατόπιν, νὰ σας φέρω «γαλλόπου- λο στήθος μὲ κάστανα»;

— Ναι, εἶπεν ὁ Σφύρας, ἄλλες δύο μεριδες.

Ὁ Σερμπέτης ἐμούγγρισε, σὰν δαμα- λάκι τὸ ὁποῖον διαμελίζουν οἱ τροχοὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ τραίνου. Ὁ ὑπῆρέτης ἔ- στρεψε νὰ ἰδῆ τί συμβαίνει, ἀλλὰ δὲν ἔ- κρινε καλὸν νὰ δεῖξῃ ὅτι ἀντελήθη τί- ποτε.

— Ἐχομεν ἔπειτα «πασίτσιο ἀπὸ σηκοτάκια χήνας», σᾶς το συνιστῶ...

— Νὰ μας φέρετε καὶ ἀπὸ αὐτὸ δύο μεριδες, εἶπεν ὁ Σφύρας.

Ὁ Σερμπέτης ἐσήμωσε τὸν γρόνον του καὶ τὸν κατέρρεεν εἰς τὸ τραπέζι μὲ ὄλην τὴν δύναμίν του:

— Γιὰ νὰ σοῦ 'πῶ ! ἐφώναξε. Τεσσε- ρες δὲν εἴμαστε; Δὲν ἐννοοῦμε νὰ γλύψωμε τὰ πιάτα, ἐγὼ κ' ὁ Κανάτης !

Ὁ Σφύρας ἔσκυψεν εἰς τὸ αὐτὸ του διὰ νὰ τὸν ἠσυχάσῃ.

— Σῶπα τώρα, θὰ σοῦ ἐξηγήσω...

— Δὲν τ' ἀκούω ἐγὼ αὐτὰ ! τέσσερες εἴμαστε, τέσσερες μεριδες θὰ μας φέρουν ἀπὸ καθὲ πιάτο !... Εἶδεμή, φεύγω !

Καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ὑπῆρέτην: — Νὰ φέρετε, παρακαλῶ, τέσσερες με-

ριδες ἀπὸ ὅλα τὰ φαγητὰ, καὶ γρήγορα !
Ὁ ὑπῆρέτης ὑπεκλίθη μὲ εὐγενικώτα- τον τρόπον:

— Λοιπὸν; «πασίτσιο ἀπὸ σηκοτάκια χήνας»; — ἐπανελάβε.

— Γιὰ τέσσερες ! διέταξεν ὁ Σερμ- πέτης.

— Τὸ ἔγραψα. Ἐχομεν καὶ «ῥωσσιτικὴν σαλάταν φορμαρισμένην». Ἀγαπᾶτε;

— Γιὰ τέσσερες ! ἐτόνισεν ὁ Σερμπέ- της. Καὶ κατόπιν γλύκισμα καὶ φρούτα. Καὶ γρήγορα !

— Τί κρααὶ πίνουν οἱ κύριοι; ἐπρόσθε- σεν ὁ ὑπῆρέτης.

Ὁ Σφύρας ἔλαβε πάλιν τὸν λόγον καὶ διέταξεν, ἐκ συμφώνου μὲ τὸν Ἀριστείδην καὶ παρ' ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Σερμ- πέτη ποῦ ἤθελε σαμπάνιαν, μίαν φιάλην Δεκελείας σφραγισμένην...

Ἐπεριμεγαν σχεδὸν ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ἕως ὅτου ἐτοιμασθοῦν καὶ ἔλθουν τὰ φιλέτα ἀπὸ μπαρμποῦνια. Ἀλλὰ μὲ αὐτὰ ἤρχισεν ἡ εὐωχία. Ὁ Ἀριστείδης τὰ εὐρή- κεν ἔξοχα, καὶ ἀκράτητος εὐθυμίας τὸν ἐκυρίουσε. Ὁ Σερμπέτης ἀντελήθη ὅτι, χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασίν του αἱ μεριδες ἦσαν τὸσον μεγάλας, ὥστε θὰ ἦτο ἀδύνα- τον νὰ φαγηθοῦν ὀλόκληρες. Καὶ ὁμως εἶχαν καὶ οἱ τέσσερες μίαν ὄρεξιν ! Ὁ Ἀριστείδης ἔκαμνε λογοπαίγνια ὁ Σφύ- ρας διηγείτο ἀνέκδοτα ἐνὸς ἠθεοποιτοῦ, ποῦ ἐγνώριζε ὁ Σερμπέτης ἔβρισκε τοὺς καθη- γητὰς του. Καὶ μόνος ὁ Κανάτης ἔτρωγε μὲ ζήλον σιωπηλὸν μὲν, ἀλλὰ πάντως ἀξιοθαύμαστον.

(Ἐπεται συνέχεια)
ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

Α΄ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ

[Ὁ κατωτέρω Διάλογος διαμειβεται μεταξὺ ἐνὸς μικροῦ μετόχου καὶ τοῦ μεγαλητέρου ἀδελφοῦ του, μετὰ τὴν διαμονὴν τῶν Μετοχῶν τῆς Διαπλάσεως εἰς τοὺς πρώτους 120 τοὺς ἀναγνωστικὰς μέχρι σήμερον τὴν συνδρομὴν των.]

Ὁ Μέτοχος: — Ἰδέε, Νίκο, τὸ δῶρον ποῦ μοῦ ἔστειλε ἡ Διάπλασις... Εἶνε, λέγει, μίαν Μετοχὴ ἀλλὰ τί εἶδους δὲν ἠμπόρεσα νὰ ἐννοήσω. Μήπως πρέπει νὰ κутτάξω εἰς τὸ Συντακτικόν; Διά- βασέ την, σὲ παρακαλῶ, νὰ μοῦ πῆς.

Ὁ Ἀδελφός: — Δόσε μοῦ την. [Ὁ ἀδελφὸς λαμβάνει τὴν Μετοχὴν καὶ τὴν ἀναγινώσκει μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.] Μὰ αὐτὸ εἶνε καθαρῶτατον ! Ἀπορῶ πολὺ πῶς δὲν τὸ ἐννόησες ! Φαίνεται ὅτι σὺ δὲν ἐδιάβασες μὲ προσοχὴν τὰς ὁδηγίας... κατὰ τὴν συνήθειάν σου.

Ὁ Μέτοχος, (κοκκινίζων) : — Ἴσως.

Ὁ Ἀδελφός: — Λοιπὸν, αὐτὴν τὴν Μετοχὴν τὴν ἔλαβες χάρισμα. Ἐχει τέσ-

σαρα κουπόνια, θὰ τὰ πωλήσης 65 λεπτὰ τὸ ἓνα, καὶ θὰ εἰσπράξῃς δρ. 2,60. Νὰ τὸ πρῶτο-πρῶτο Δῶρον. Ἐστειλάμεν, διὰ νὰ νανανεώσης τὴν συνδρομὴν σου, δραχ. 8. Θὰ πάρῃς δραχ. 2,60. Ὡστε ἡ συν- δρομὴ τῆς Διαπλάσεως, ἡ νῦν ἡμετέρα, θὰ σοῦ κοστίσῃ φέτος μόνον δρ. 5,40 !

Ὁ Μέτοχος: — Τοῦ χρόνου ὁμως;

Ὁ Ἀδελφός: — Τοῦ χρόνου, φιλ- πατέ μου, ἡ συνδρομὴ τῆς Διαπλάσεως δὲν θὰ σοῦ κοστίσῃ τίποτε ! θὰ ἔχῃς κο- τίζω. Διάπλασιν ὅπως διόλου δωρεάν !

Ὁ Μέτοχος: — Ὅχι δά ! Καὶ πῶς θὰ γίνῃ τέτοιο θαῦμα;

Ὁ Ἀδελφός: — Νά, εὐκολώτατα : μὲ τὸ νὰ πωλήσης τὰ τέσσαρα κουπόνια, θὰ εἰσπράξῃς ἀμέσως δρ. 2,60, καὶ συγ- χρόνως θὰ ἔχῃς δι' ἓν ἔτος τὴν Διάπλα- σιν δωρεάν.

Ὁ Μέτοχος: — Ἀ, μὰ πρέπει νὰ τὰ πωλήσω, χωρὶς ἄλλο !

Ὁ Ἀδελφός: — Ἐννοεῖται ὅτι πρέ- πη νὰ τὰ πωλήσης ! Καὶ δὲν εἶνε καθό- λου ἐύσκολον νὰ εὐρῆς;—θὰ σὲ βοηθήσω καὶ ἐγώ, — τέσσαρας φίλους σου, ποῦ νὰ σοῦ δώσῃ καθένας 65 λεπτὰ διὰ τὸ κου- πόνη, καὶ συγχρόνως νὰ στείλῃ εἰς τὴν Διάπλασιν δρ. 2,50 διὰ νὰ ἀγοράσῃ μίαν Μετοχὴν. Ἡ ἀγορά, βλέπεις, τοῦ κου- πονίου, τοῦ δίδει αὐτὸ τὸ σπουδαῖον δι- καίωμα, δηλαδή νὰγοράσῃ μίαν Μετοχὴν ἀντὶ δρ. 2,50, νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς Μέτο- χος, νὰ πωλήσῃ εἰς τέσσαρας ἄλλους τὰ κουπόνια του, νὰ εἰσπράξῃ τὰ χρήματα του, καὶ νὰ πάρῃ τὴν Διάπλασιν σχεδὸν δωρεάν, ἢ ἀκριβῶς μὲ λεπτὰ 55.

Ὁ Μέτοχος: — Ἐγὼ λοιπὸν πρέ- πει νὰ βρῶ τέσσαρας, καὶ καθένας ἀπὸ αὐτούς, ἄλλους τέσσαρας, ποῦ μᾶς κά- μουν δεκάξῃ... Γί' αὐτούς ἔμωσ δὲν ἔχω νὰ σκοτισθῶ ἐγώ ;

Ὁ Ἀδελφός: — Καθόλου ! Σὺ δὲν ἔχεις νὰ σκοτισθῆς, παρὰ διὰ τοὺς τέσ- σαρὰς πρώτους, τοὺς δικούς σου. Θὰ τοὺς πωλήσης τὰ κουπόνια σου, θὰ τοὺς θὰ ἴλης νὰ στείλουν τὸ ἀντίτιμον μίαν Μετο- χὴν εἰς τὴν Διάπλασιν, θὰ πάρῃς τὰ ὀνόματά τους, θὰ τὰ γράψῃς ἐδῶ, —(τοῦ δείχνει τὸ Στέλεχος τοῦ ἀποκόμματος ἐπὶ τῆς Μετοχῆς), — καὶ θὰ στείλῃς αὐτὰ τὰ Στελέχη εἰς τὴν Διάπλασιν. Τί- ποτε ἄλλο !

Ὁ Μέτοχος: — Καὶ πῶς θὰ τοὺς βάλω νὰ στείλουν εἰς τὴν Διάπλασιν τὸ ἀντίτιμον τῆς Μετοχῆς;

Ὁ Ἀδελφός: — Νά, θὰ τοὺς βάλῃς νὰντιγράψουν τὸν τύπον τῆς ἐπιστολῆς, ὁ ὁποῖος ὑπάρχει ἐπὶ τῆς Μετοχῆς ἐπί- τηδες. Βλέπεις;

Ὁ Μέτοχος: — Ἐκατάλαβα. Καὶ ἕως τώρα ἔχω σὸ μάτι τρεῖς. Ὁ Ἀνδρέας, ὁ Κώστας καὶ ὁ Κίμων... δὲν εἶνε συνδρο- μηταὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ πολὺ εὐκολα θὰ δεχθοῦν νὰ γίνουν μὲ 55 λεπτὰ... Ἄν δὲν κατορθώσω ὁμως νὰ εὐρῶ καὶ τέταρτον;

Ὁ Ἀδελφός: — Ἐ, τί ; νομίζεις ὅτι θὰ σε κρεμάσουν γι' αὐτὸ ; Ὅχι, φι- λε μου ! Ἄν δὲν εὐρῆς οὔτε ἓνα, — τ'εἶχες Γιάννη, τ' εἶχα πάντα, — θὰ πληρώσου- με καὶ τοῦ χρόνου 8 δραχμάς γιὰ νὰ παίρ- γῃς τὴν Διάπλασιν. Ἄν εὐρῆς ἓνα μόνον, θὰ ἔχῃς χάρισμα μίαν τριμηνίαν, καὶ θὰ πληρώσης μόνον διὰ τὰς ἄλλὰς τρεῖς. Ἄν εὐρῆς δύο, θὰ ἔχῃς χάρισμα μίαν ἐξαμη- νίαν, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὡστε ἂν δὲν εὐ- ρῆς τέταρτον ἀγοραστήν...

Ὁ Μέτοχος (διακόπτων) : — Ἐνό- ησα ! θὰ ἔχω χάρισμα τὴν Διάπλασιν μὲ- γον διὰ 9 μῆνας. Δὲν μου λες ὁμως, ἂν δὲν θέλω τοῦ χρόνου τὴν Διάπλασιν δω- ρεάν, δὲν μπορῶ τώρα ἀμέσως—δηλαδή κάθε που θὰ πουλῶ ἓνα κουπόνι, — νὰ πα- ραγγέλλω βιβλία ; Γιατί κάτι τέτοιο, νο- μίζω, εἶδα νὰ λέγῃ ἡ Μετοχὴ.

Ὁ Ἀδελφός: — Κοιτὰ στὴ γῆρσι ! Καὶ τόνους μπορεῖς ν' ἀγοράσῃς, καὶ βι- βλία, καὶ τετράδια Μ. Μυστικῶν, καὶ Λυ- σάγρατα, καὶ Σήμα, καὶ ψευδώνυμον, καὶ ὅ,τι θέλεις. Ἡ Διάπλασις δὲν σε δεσμεύει καθόλου. Ἐχεις πᾶσαν ἐλευθερίαν ἐκ- λογῆς.

Ὁ Μέτοχος: — Τί καλὰ ! Ἄς ἀγο- ράσω φέτος ὅ,τι μοῦ χρειάζεται, καὶ ἔχει ὁ

Θεὸς γιὰ τοῦ χρόνου !.. Κ' ἓνα ἄλλο νὰ μου πῆς. Τὴ Μετοχὴν τὴν ἔχω ποῦ τὴν ἔχω χά- ρισμα. Δὲν μπορῶ, ἂν θέλω, καὶ νὰ χάρισω τὰ κουπόνια τῆς σέτέσσαρας φίλους μου ;

Ὁ Ἀδελφός: — Μὰ δὲν θέλει ῥώ- τημα ! Ὅ,τι εἶνε δικὸ σου ἢ τὸ πωλεῖς ἢ τὸ χαρίζεις. Ἐγὼ δὲν ἀνακατεύομαι... εἰς τοὺς λογαριασμούς σου. Μ' ἐνδια- φέρει μόνον νὰ διαθέσῃς ἀποτελεσματι- κῶς καὶ ταχέως τὰ κουπόνια σου, ὅχι τὸσον διὰ τὴν ὑλικὴν ὠφέλειαν, ὅσον διὰ τὴν ἠθικὴν. Διότι θὰ λάβῃς ἀφορμὴν νὰ δοῦσῃς, νὰ ἐνεργήσῃς, νὰ ὀμιλήσῃς, νὰ πείσῃς, νὰ προλάβῃς, νὰ γράψῃς, νὰ ἐρ- γασθῇς. Εἶνε ἓνας μὲν ἄγῶν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ θέλῃ νὰ ἐξέλθῃς νικη- τῆς. Αὐτὸ θὰ σὲ ὠφελήσῃ εἰς ἄλλους ἀ- γῶνας, σπουδαιότερους, τοὺς ὁποίους θὰ ἐπιχειρήσῃς ἀργότερα, ὅταν θὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν ζωὴν. Ὑπὸ τὴν ἐποψίαν αὐτὴν, θεωρῶ τὴν Μετοχὴν τῆς Διαπλάσεως ὡς μίαν ἀπὸ πᾶς καλλι- τέρας, τὰς ὠφελιμωτέρας, τὰς παιδαγω- γικωτέρας καινοτομίας, τὰς ὁποίας εἰ- σήγαγεν ἕως τώρα τὸ περιοδικόν σας. Καὶ τῶρα... ἐπὶ τὸ ἔργον ! Μὴ χάνῃς στιγ- μὴν, διὰ νὰ μὴ σε προλάβουν ἄλλοι !

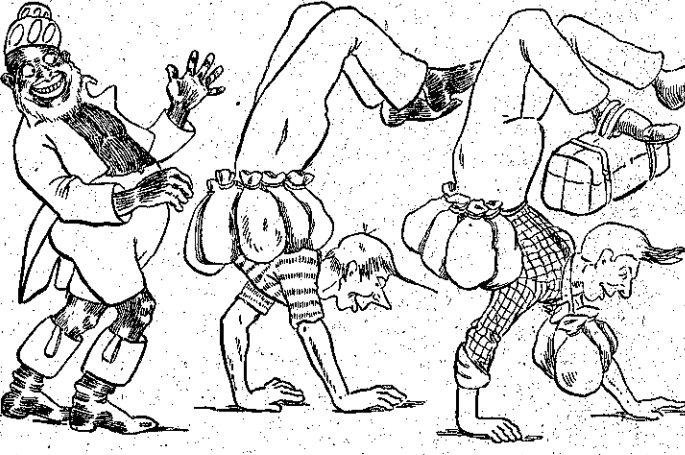
ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΥΚΟΥΜΠΙΜΠΗ
(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΒ΄.

Ἀμέσως τότε ὁ βασιλεὺς Κουκουμπιμπῆς διέταξε τὸν Μέγαν Ἰθσαυροφύλακα, μὲ ἄλλους λόγους τὸν βασιλικὸν ταμίαν, νὰ δώσῃ εἰς τοὺς δύο σχοινοβάτας ἀπὸ ἑπτὰ σακκούλια γεμάτα χρυ- σόκονιν πρώτης ποιότητος.

Οἱ σχοινοβά- ται ἔλαβαν μὲ χαρὰν καὶ μ' εὐ- γνωμοσύνην τὸ πλοῦσιονδῶρον καὶ ἔπειτα ἐζή- τησαν ἓν ἄλλο, ἀκόμην πλοουσιώ- τερον : τὴν ἐ- λευθερίαν ποῦ τοὺς εἶχεν ὑ- ποσχεθῆ καὶ ὁ Πρωθυπουργός — Μ' αὐτὸ, ἐννοεῖται ! ἀ- πάντησεν ὁ Κουμπιμπῆς. Εἴσθε ἐλεύθεροι νὰ μείνετε ἐδῶ ἢ νὰ πάτε μὲ τὸ καλὸ εἰς τὴν πατρίδα σας !

Οἱ σχοινοβάται ἐπροτίμησαν νὰ πάνε στὴν πατρίδα τους. Καὶ τόση ἦταν ἡ χαρὰ των, ὥστε τὴν ἴδια μέρα ἐφορτώθησαν τὰ σακ- κούλια μὲ τὸ χρυσάφι, τίς βαλίτσες μὲ τὰ ρούχά τους, καὶ ἔφυγαν ἀ ν ἄ π ο δ ἄ... δηλαδή μὲ τὰ χέρια, ὅπως τοὺς βλέπετε κ' ἐδῶ.

Πρὶν νὰ φύγουν ὁμως οἱ σχοινοβάται, ὁ Κουκουμπιμπῆς ἔκαμε καὶ κάτι ἄλλο ποῦ θὰ σᾶς τὸ πῶ μεθαύριον.

(Ἐπεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΤΟ ΤΡΟΧΟΣΠΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ' (Συνέχεια.)

Ο κόμης εξήκολούθησε :
— Τα έρωδά που έχετε σ'ας επιτρέπουν να επιτύχετε εκεί θαυμάσια, ιδίως με αυτό το συστατικόν γράμμα. Το έγραψεν ο φίλος μου δήμαρχος της Αίλλης, πού σας γνωρίζει, και χάρις εις το γράμμα αυτό θα εύρητε καλήν υποδοχήν παντού, όχι πλέον ως πλανόδιον θεατρίον, αλλά ως καλλιτέχνην. Αμα φθάσετε εις καμμίαν πόλιν, θα πηγαίνετε κ.τ' εὐθείαν εις τὸν δήμαρχον, και θ' αφήνετε να σας οδηγούν τί θα κάνετε.

Η έπιτυχία σας θα εινε βεβαία.
— Αὐτά όλα εινε έξοχα, κύριε, εἶπεν ὁ Γέρος· ἀλλὰ, ἀμα φθάσωμε στὸ Παρίσι, ἐμεῖς, πού δὲν εἴμασθε συνηθισμένοι νὰ μένωμεν σὲ σπίτι. . .

— Έννοῶ. Δι' αὐτὸ θὰ μένετε καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ τροχόσπιτό σας. Η συχάσατε, θὰ εύρω . . . ξεύρω ἐγὼ ποῖον . . . καὶ θὰ τον παρακαλέσω νὰ σας ἀφήσῃ νὰ μένετε εἰς τὰ εξωτερικὰ βουλευτάρια, ἢ εἰς καμμίαν ἀπόκεντρον γωνίαν, ὅπου δὲν θὰ ενογλήτε κανένα καὶ κανεὶς δὲν θὰ σας ἐνοχλή. Έκεῖ, θὰ ἠμπορήτε νὰ τρώτε, νὰ κοιμάσθε, νὰ ἐργάζεσθε, νὰ κάνετε πρόβες, ὅπως εἰς τὴν ἐξοχὴν. Τὸ βράδυ, τὸ ἀλογο σας θὰ σας πηγαίη εἰς τὸ θέατρον καὶ θὰ σας ξαναφέρη πίσω. Καὶ, ἀρκεῖ νὰ μὴ λέτε πῶς καὶ τί εἰς κανένα, ἀρκεῖ ἡ Ρίτα νὰ ἔχη πρὸ κοντὴ τὴν γλῶσσάν της καὶ νὰ μὴ δώσῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας της εἰς τοὺς ἀδιακρίτους. . . βεβαίως δὲν θὰ ἔλθῃ ὁ διευθυντὴς τοῦ θεάτρου σας, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τώρα, ἀπὸ ἐδῶ, ὅλα τὰ ἀθέαστα, νὰ σας ἀνησυγήσῃ.

«Κάθε μία έριψε τὸ δεματάκι της. . .» (Σελ. 388, στ. γ')

— Αὐτὰ εινε πολὺ ὠραία, κύριε κόμης, εἶπεν ὁ Γέρος, καὶ πολὺ σαγηνευτικά διὰ τὰ παιδιὰ, ἀλλὰ ὄχι καὶ δι' ἐμέ. . . Καὶ ὅμως—ἐπρόσθεσε, σάν νὰ τα ἔλεγε πρὸς τὸν ἑαυτὸν του—ὁ κ. Λερμπὲκ μὰς εἶπε νὰ σ'ας ἀκούσωμε· θέλετε τὸ καλὸ μας. . . ἐγὼ εἶμαι γέρος, καὶ δὲν ἔχω παρὰ ὀλίγες ἡμέρες νὰ ζήσω ἀκόμα. . .

Τὰ παιδιὰ ἔμεναν σιωπηλά. Έννοῶσαν ὅτι μόνοι οἱ μεγάλοι· εἶχαν τὸ δικόωμαν νὰ συζητοῦν καὶ ν' ἀποφασίζουσαν δι' αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις.

Ο Γέρος εἶχε στηρίξῃ τὴν ράχιν του εἰς τὴν θύραν καὶ ἐκρατοῦσε τὸ μέτωπόν του με τὸ ρυτιδωμένον χέρι του. Έκατάλαθαιεν ὅτι δὲν ἠμποροῦσε ν' ἀντισταθῇ περισσώτερον, ὅτι ἦτο ἐτοιμὸς νὰ ὑποχωρήσῃ.

Η Μαργαρώ, ὦ! αὐτὴ ἔνοιωθε μέσα της σάν νὰ τὴν ἔσπρωχων ἡ γὰρὰ νὰ πηδήσῃ εἰς τὸν λατρὸν τοῦ ἐπισκέπτου, καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὸν Γέρον νὰ καταλάβῃ ὅτι τὰ πραγματὰ ἐπήγγαιναν περιφρημα.

Η Γρατσιέλλα, σοβαρὰ σάν γυναικουλα, ἦτο γεμάτη ἀπὸ συγκίνησιν, ἀλλὰ καὶ γεμάτη ἀπὸ πεποίθησιν πρὸς τὸ μέλλον. Έργατικὴ καθὼς ἦτο, με τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὰς συμβουλάς ἐνὸς τῶσον καλοῦ διδασκάλου, δὲν ἀμείβαλλε πλέον διὰ τίποτε· ἐφαντάζετο ὅτι ἡ εὐτυχία εἶχεν εἰσελθῇ εἰς τὸ ἀγαπημένον της τροχόσπιτο, τὸ ὁποῖον εἶχε γίη ἐπὶ τέλους ἰδικόν της. . .

Ο Γέρος ἄφισε νὰ πέσουν ἀπὸ τὰ χεῖλη του αἱ λέξεις, τὰς ὁποίας εἶχε προσφέρῃ καὶ ὅταν ἡ ἐγγονὴ του εἶχε δεχθῇ μαζί των τὸν Πετρογιάννην καὶ τὴν Μαργαρώ :

— Ἀφοῦ τὸ θέλεις ἐσύ, Γρατσιέλλα μου, κ' ἐγὼ τὸ θέλω!

Τίποτε ἄλλο δὲν εἶπεν ὁ Γέρος. Εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰπώμεν ὅτι καὶ ἐκεῖνο τὸ βράδυ οἱ νεαροὶ μὰς ἠθοποιοὶ ἐπαίξαν έξοχα; Η Μαργαρώ ἰδίως ἐθρίαμβευε. Καὶ εἶχαν ἕνα ὕψος, σάν νὰ ἤθελε νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς θεατὰς :

— Τί μὰς θαρρεῖτε; . . . Εἴμασθε ἠθοποιοι ἐνὸς μεγάλου θεάτρου στὸ Παρίσι! Καλλιτέχνη! . . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'. ΔΡΟΜΟ ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ!

Ο «Πάει-Καλά» ἦτον ἀνυπόμονος. Η Μιρέττα ἐγαύριζε, — σημεῖον ὅτι εἶχε φέξῃ καὶ οὐ ἐπλησίαζε ν' ἀνατελῇ ὁ ἥλιος.

Ἀπεχαιρέτησαν ὅλοι με δάκρυα εὐγνωμοσύνης τὸν καλὸν βιβλιοπώλην. Ο Γέρος ἐπιάσε τὰ ἡνία, καὶ ἔκαμε νόημα εἰς τὸν Πετρογιάννην νὰ πλαταγίσῃ τὸ μαστίγιον εἰς τὸν ἀέρα. Αὐτὸ ἦτο τὸ σύνθημα, καὶ τὸ τροχόσπιτο ἐξεκίνησε διὰ τὸ ταξεῖδι.

Καθὼς ἐπερνοῦσαν ἀπὸ τὸ βουλευτάρτον Βωμπάν, ὁ Πετρογιάννης ἐφώνασε :

— Γρατσιέλλα! . . . Μαργαρώ! . . . ἐθόγατε στὴ σκάλα! . . . Για δῆτε ἔς τῆς κυρίας Δελμπύφ!

Τὰ δύο κοριττὰ ἐπρόβαλαν ἔξω καὶ εἶδαν τὰς δύο δεσποινίδας Δελμπύφ, αἱ ὁποῖαι, μολοντοῖ ἦτο τῶσον ἐνωρίς, τοὺς ἐπερίμεναν νὰ παρὰσουν. Έκρατοῦσαν κατ' εἰς τὸ χέρι, τὸ ὁποῖον ἐκουνούσαν γρήγορα, καὶ τὴν στιγμὴν, πού ἔφθασαν οἱ ταξιδιωτὰ μὰς κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρό των, ἐφώνασαν τὴν Γρατσιέλλα καὶ τὴν Μαργαρώ νὰ πλησιάσουν.

Κατέβησαν ἀμέσως καὶ αἱ δύο, ἐπλησίασαν κ' ἐέντωσαν τὰ φουστάνια των, ὅπου καθε μία ἀπὸ τὰς δύο δεσποινίδας ἔριψε τὸ δεματάκι της. Έπειτα, δακρυσμένα ἀπὸ χαρὰν κ' εὐγνωμοσύνην, τὰ δύο κοριττὰ ἐσκαρφάλωσαν πάλιν εἰς τὸ τροχόσπιτο, τὸ ὁποῖον ἐτραβοῦσε τὸν δρόμον του. Έξετύλιξαν τότε τὰ τσιγαρόχαρτα τῶν πακέτων καὶ ἤβραν ἀπὸ ἕνα ὠραῖο κεντημένο μανδύλι, ὅπου ἦτο τυλιγμένο ἀπὸ ἕνα μπουκετάκι μενεξέδες.

Ἀμέσως ἐξεδίπλωσαν τὰ μανδύλια καὶ τὰ ἀνέμισαν εἰς τὸν ἀέρα διὰ νὰ ἐκφράσουν ἄλλην μίαν φορὰν τοὺς ἀποχαιρετισμοὺς των καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των. . .

Οἱ θεατρίνοι μὰς, με τὰ συστατικὰ γράμματα πού εἶχαν, ὅπου καὶ ἂν ἐπέρασαν, εὐρίσκων καλὴν υποδοχὴν. Εἰς τὸ Δουαί, τοὺς ἐδέξθη ὁ ἴδιος ὁ δήμαρχος, καὶ τοὺς ἔκαμε διαφόρους ἐρωτήσεις.

— Λοιπὸν, τὸν γνωρίζετε τὸν κ. κόμητα Κ.; — εἶπεν.

— Ἄν τον γνωρίζωμε! ἀπήντησεν ἡ Ρίτα· καλέ, εἶνε φίλος μὰς!

— Δηλαδή, διώρωθωσεν ἡ Γρατσιέλλα, ἔχει τὴν καλωσύνην νὰ μὰς προστατεύῃ.

— Έκατάλαθα, εἶπεν ὁ δήμαρχος, γελαστός. Λοιπὸν πρέπει κ' ἐγὼ νὰ σας προσφέρω μίαν ὠραίαν πλατεῖαν, τὴν ὠραιότερον καὶ μεγαλητέραν, τὴν Μεγάλην Πλατεῖαν, λόγου χάριν. . .

— Ὡ! μὰ θὰ μὰς κοστίσῃ ἴσως πολὺ ἀκριβὰ, κύριε Δήμαρχε, ἡ Μεγάλη Πλατεῖα, εἶπεν ὁ Γέρος. Καμμία ἄλλη, μικροτέρα, θὰ ἦταν καλὴ γιὰ μὰς.

— Με τὸ νοῖκι πού θὰ σας κοστίσῃ, φίλτατέ μου, καλλιτέρα εἶνε νὰ πάρете αὐτὴν πού σας προσφέρω.

— Καὶ τί θὰ μὰς στοιχίσῃ;
— Μηδὲν φράγκα, μηδὲν λεπτά. "Οχι, ἔκαμα λάθος. . . θὰ ἔχετε πρώτης τάξεως εἰσπράξεις, ἀκούστε πού σας λέγω. Διότι ἐγὼ θὰ βάλω νὰ διαλαλήσουν τὰς παραστάσεις σας. . . καὶ μάλιστα με τὸν καλλίτερον κήρυκα τοῦ δήμου, με τὸ ταμπουρλό του! . . .

Έκαμαν ἐκεῖ λαμπρὰν σειρὰν παραστάσεων. Τὸ ἴδιον συνέβη εἰς τὴν Ἀμιενην, καὶ εἰς ὅλον τὸ ταξεῖδι των.

Η Μαργαρώ ἐπετοῦσεν ἀπὸ τὴν χαρὰν της. Εἶχε φυλάξῃ εὐλαβῶς τὴν παλῆα κάλτσα, ἡ ὁποία τοὺς εἶχε τῶσον βοηθήσῃ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν στερησῶν· καὶ ἐφώνασεν εἰς τοὺς ἄλλους :

— Τ' ἀκούτε, πού σας λέγω; Αὐτὴ ἡ παλῆα κάλτσα εἶνε τὸ φυλαχτό μὰς! Δὲν εἶν' ἔτσι, Πετρογιάννη;

— Ναι, Μαργαρώ, καὶ δὲν θὰ τὴν πετάξωμε ποτέ!

Πραγματικῶς, ἡ καλὴ τύχη εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ χαμογελά εἰς τοὺς σίλους μὰς· εἰς τρόπον ὅστε, ὅταν ἔφθασαν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πρωτεύουσας, οἱ πόροι των ἐπέτρεπαν εἰς αὐτοὺς ν' ἀντιμετωπίσουν τὰ ἀπρόσπτα καὶ τὰ ἐξοδα τῆς μεγάλης πόλεως, ἂν δὲν εὐρίσκων ἀμέσως ἐργασίαν.

Ἀργὰ-ἀργὰ, διὰ νὰ μὴ ἐμπλέξῃ τὸ τροχόσπιτο με τὰ ἄλλα ἀμάξια, ὁ Γέρος τὸ ὠδήγησεν ἀνάμεσα εἰς τοὺς σκοπέλους τοῦ προαστεῖου τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου. Τὶ κόσμος ἦτον ἐκεῖ! τί κίνησις! τί θόρυβος! Καὶ πόσον ὅλα αὐτὰ διεστέδαζαν τὴν Ρίτζν!

— Μὰ, ξεύρετε τί συλλογίζομαι; εἶπε πρὶν φθασοῦν ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τοῦ θεάτρου· ποῖος θὰ φυλάξῃ τὸν «Πάει-Καλά» καὶ τὸ τροχόσπιτο, ὅσῃν ὥραν ἐμείς θὰ μιλοῦμε με τὸν διευθυντὴν;

— Ἄν ἡ Μιρέττα ἐκαταλάθειεν τὴν γλῶσσάν μὰς, ἀπήντησεν ἡ Γρατσιέλλα, πολὺ θὰ της ἐακοφαινετο μ' αὐτὴν σου τὴν ἐρώτησιν. Έλησμόνησες λοιπὸν ὅτι ξεύρει καὶ γαυρίζει ἄμα ἄμα κανένα κλέφτη;

— Ἀλήθεια! Τ' ἀκούς ὠμορφοῦλά μου; θὰ καθήσῃς ἐπάνω στὸ τροχόσπιτο, καὶ θὰ κάρης «γαῦ! γαῦ!» ἄμα ἄμα ἄμα κανένα κλέφτη!

— Γαῦ! γαῦ! . . . ἐγαύρισεν ἀμέσως ἡ σκύλα, ἄμα ἤκουσε τὴν ἐκφραστικὴν ὀνομασίαν τοῦ «κλέφτη».

— Εὐγε σοῦ! . . . ἐκατόλαβες ἀμέσως. Μιρέττα μου. Τώρα εἴμασθε ἡσυχοί.

Κατέβησαν ἕνας-ἕνας ἀπὸ τὸ τροχόσπιτο, καὶ ἐπήγαν νὰ κτυπήσουν εἰς τὴν θύραν τῆς διεύθυνσεως τοῦ θεάτρου.

Έκεῖ, νέα! δυσκολία. Η θυρωρὸς,

μία στρυφνὴ γρη῏, δὲν ἤθελε νὰ τοὺς ἀφήσῃ ν' ἀναβοῦν ἐπάνω.

— Μὰ ὁ κ. διευθυντὴς μὰς περιμένει! ἔλεγε κ' ἐπανέλαμβανε ἡ Γρατσιέλλα.

— Σὰς περιμένει, αἱ; ἔλεγεν ἐκεῖνη με τόνον δυσπιστίας. Ἀνθρώπους πού φοροῦνε τέτοια παλχορούχα! . . .

«Ὡστε ὑπάρχουν Σπαρτάτες καὶ στὸ Παρίσι!» ἔλεγεν ὅπὸ μέσα της ἡ Μαργαρώ ἐθυμομενῆ τὰ βίασάνα της.

Ένας καλὸς κύριος ἔτυχε νὰ ἰδῇ αὐτὴν τὴν σκηνήν. Ο εἰλικρινὴς καὶ ἐνροπαλὸς τρόπος τῶν μικρῶν, πού ἐβεβαίωσαν ὅτι ὁ κύριος διευθυντὴς τα ἐπερίμενε, τὸν ἔκαμαν νὰ τὰ συμπαθήσῃ. Καὶ ἀνέλαβε νὰ τα ὠδήγησῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διευθυντοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπήγγαινε καὶ αὐτὸς νὰ ἐπισκεφθῇ.

— Καλέ μου Γέρο, εἶπε τότε ἡ Γρατσιέλλα εἰς τὸν παπὸν της, περιμένε μὰς ἐδῶ, μαζί με τὸν Πετρογιάννη. Ἴσως εἶνε καλλιτέρα ἔτσι. . .

«Η παλῆα κάλτσα εἶνε τὸ φυλαχτό μὰς! . . .» (Σελ. 389, στ. α')

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'. ΒΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΑΚΡΟΑΣΙΣ

Τὰ δύο κοριττὰ ἐπερίμεναν ἀρκετὴν ὥραν εἰς τὸν προθάλαμον νὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ των. Τέλος ἕνας ὑπάλληλος ἦλθε νὰ ἐρωτήσῃ.

— Τὸ ὄνομά σας, παρακαλῶ;
— Έκ μέρους τοῦ κ. κόμητος Κ., ἀπήντησεν ἡ Γρατσιέλλα.

Καὶ εἰσήχθησαν εἰς τὸ γραφεῖον. Εἶχε δὴσῃ ὁ ἥλιος, καὶ ἦτο σχεδὸν σκοτεινὰ. Ένας ὑψηλὸς κύριος, — ὁ κ. Διευθυντὴς, — με καταδεκτικὸν ὕψος, ἐπλησίασε νὰ τα δεχθῇ.

— Εἰσθε ἐσεῖς αἱ προστατευόμεναι τοῦ κόμητος Κ.; — ἠρώτησε. Σὰς ἐπερίμενα, διότι εἶνε βία, μεγάλη βία! . . . Ο κόμης ἐπέμενε νὰ κρατήσῃ διὰ σὰς τοὺς δύο ρόλους. . . Καθῆστε, πρέπει νὰ συνομιλήσωμεν.

Καὶ, λέγων ταῦτα, ἔστρεψεν ἐν κομ-

βίον. Ἀμέσως τὸ σκοτεινὸν δωμάτιον ἐφωτίσθη με λαμπρὸν φῶς.

«Ὅταν εἶδε τότε, καλὰ φωτισμένα, τὰ τῶσον πενιχρὰ ἐνδύματα καὶ τὰ φοβισμένα πρόσωπα τῶν δύο κορασιῶν, ὅταν τα εἶδε χωρὶς καπέλλα καὶ χωρὶς ἐπανωφόρια, ὁ διευθυντὴς δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἐκπληξίν του.

— Μὰ. . . εἶπε τότε· δὲν γνωρίζω ἂν θὰ ἠμπορέσετε νὰ τα βγάλετε πέρα με αὐτοὺς τοὺς ρόλους. . . Χρειαζέται εὐκηνησία, θάρρος. . . ἡ πέτρα τῆς σκηνῆς ἐπὶ τέλους.

Καὶ ἐσκέπτετο συγχρόνως :
«Ποτὲ αὐτὰ τὰ ἀτσιγγανόπουλα δὲν θὰ μπορέσουν νὰ σταθοῦν ἐπάνω στὴν σκηνήν».

— Φοβοῦμαι, ἐπρόσθεσεν, ὅτι οἱ ρόλοι εἶνε ἀνώτεροι ἀπὸ τὰς δυνάμεις σας, κοριττὰκια μου!

— Μὰ, κύριε, ἀπήντησεν ἡ Γρατσιέλλα, ἔχω ἔξ ἡρόνια πού παίζω ἐνώπιον τοῦ κοινού.

— Τὸ ποσὸν τοῦ χρόνου δὲν κάνετε πάντοτε τὸ ποῖόν τῆς ἐργασίας, εἶπεν ἐκεῖνος σείων τὴν κεφαλὴν του. Καὶ, ἐκτός τούτου, τὸ δραματολόγιόν σας δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν με τὸ ἰδικόν μὰς. . . Ἰπάρχει ἐπὶ τέλους καὶ ἡ προκατασκευαστικὴ μόρφωσις, τὴν ὁποῖαν προφανῶς δὲν ἔχετε, καὶ οὐτε θ' ἀποκτήσετε ποτέ· σὰς λείπει δηλαδή ἡ σπουδὴ τῶν κλασικῶν μὰς συγγρασῶων, καὶ τὰ λοιπά. . . καὶ τὰ λοιπά. . .

— Μὰ σύγγωρεῖτε, κύριε. . . ἀλλὰ, ἂν με βάλετε ν' ἀπαγγείλω κατ' τι, θὰ με κρίνετε καλλιτέρα.

— Τί γνωρίζετε;
— Ὅ,τι θέλετε.
— Δηλαδή; . . .

— Ἀφοῦ ἐκάματε λόγον διὰ τοὺς μὲγάλους μὰς συγγραφῆς, ἐκλέξατε ἀπὸ αὐτοὺς. Δὲν πιστεύω, κύριε, νὰ ὑπάρχουν πολλὰ κλασικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ γνωρίζω, καὶ μάλιστα πολλὰ μέρη των γνωρίζω ἐξ στήθους. . .

— Πῶς; Τὸν Ρακίναν, τὸν Κορνῆλιον; . . .

— Καὶ τὸν Μολιέρον, δὲν λέτε; συν-επλήρωσεν ἡ Μαργαρώ, χωρὶς νὰ δειλιάσῃ.

— Καὶ τὸν Μολιέρον ἀκόμα; εἶπεν ὁ διευθυντὴς γελῶν με τὴν διαβεβαίωσιν τῆς Ρίτας.

— Μάλιστα, κύριε, επέμεναν ή μικρούλα τον Μολιέρον, που ήτο και συγγραφέας και ήθοποιός και διευθυντής του θεάτρου που έπαιζε τα έργα του.

Ο διευθυντής ήρχισε να γελά από καρδιάς.

— Έπί τέλους, είπε με εύθυμον τόνον, κάμνομεν άμέσως κι' όλας, την είσαγωγήκην μας άκόρασιν' πάμε εις την σκηνήν. παρακαλώ.

Αί δύο μικράι τον ήκολούθησαν εις τα παρασκήνια του θεάτρου' επέρασαν δια δρόμου, σιάλες, δωμάτια γεμάτα με έπιπλα και θεατρικά σκεύη... Τι μεγάλο κτίριον!... και τι ύψηλό!... ή αίθουσα έφαινετο άπέραντος... Μόνον το προσκήνιον, και δύο ή τρείς λαμπτήρες κρεμασμένοι ύψηλά εις τον άέρα, έφώτιζαν τα παρασκήνια. Η αίθουσα, με την πλατείαν της και τα θεώρεια, έφαινετο βυθισμένη εις το σκόφος, το όποιον δεν άφινε να φανή το βάθος της. Η όψις του περιβάλλοντος είχε κάτι το τραγικόν' έμπρός εις την Γρατσιέλλαν, ή όποία είχε προχωρήσει έπάνω εις την σκηνήν, ήτο ζωηρότατον φώς, το όποιον της έθάμβωνε τα μάτια, ενδ, μακρύτερα, ήτο το άγνωστον, τα σκότη...

Τα δύο κορίτσια είχαν άρχισιν να τρέμουν. Η σκιμή ήτο τόσο κρσίσιμος δια το μέλλον των.

— Σὺ να κάμης την άρχή, Γρατσιέλλα, της ειπεν ή σύντροφός της. Τι θ' άπαγγείλης;...

— Δεν ήξεύρω... ψάχνω να εύρω...

— Να πής κάτι τι (τρομακτικόν), Γρατσιέλλα... άφου τρέμεις, θα ταιριαζή...

— Αυτό σκέπτομαι κι' εγώ.

— Λοιπόν, κορίτσια, ειπεν ο διευθυντής' εισθε έτοιμες; πηγαίνω να σας άκούσω.

Και, λέγων τοῦτο, έξηφανίσθη από μίαν μικράν θύραν. Μετ' όλίγων ένεφανίσθη εις την πλατείαν, ακριβώς εις το μέσον του θεάτρου, μεταξὺ δύο σειρῶν καθισμάτων.

— Κανένα διάλογον... κανένα μονόλογον;... ειπε και έκάθισεν εις μίαν έδραν της πλατείας, στηρίζων τους άγκώνας του εις την ράχην της προσθινής έδρας.

— Το "Όνειρον της Γοθόλιας, Κύριε! άπήνητησεν ή Γρατσιέλλα με έντονον φωνήν:

— "Ας εινε το "Όνειρον της Γοθόλιας... Σὰς άκούω...

(Έπεται συνέχεια)

Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ
[Κατά το γαλλικόν της Κας Α. Λατούς.]

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΛΕΩΝ Δ. ΜΑΚΚΑΣ

(πρώην Διεύθυντος "Αστός)

Τυχόν υπό το ψευδώνυμον "Αρμα της Νίκης

"Αθρού Βραβείο

[Ιδε Διάπλαση ε. ε. σελ. 375.]

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΣ

Στη θεία τη σκέψη Σου προσηλωμένα, μικρά και άηχάρα, με πόνο άγνό, το βλέμμα ένόητους προς Σέ, Παρθένα, για τον άδύνατο, για τ' όρανό.

Στέλλε, Υπεράγαθη, στους πονεμένους τη λημοσύνη σου τη μουσικά, Βρέχε το δάκρυ Σου στους λυπημένους, το σκότος κάνε το μέρα γλυκειά.

Στους έρμους δώρησε τη συντροφία Σου, το φώς της θείας Σου ύπομονής δροσούλα στάλας' το στα όρανά σου και στους θλιμμένους μας πτωχούς γονείς.

Σὺ, Μάγα άνοιχτη, Σὺ, θεία Παρθένα, μόνη του βίου μας παρηγοριά, Σὺ στα Έλληνόπουλα τα σκλαβωμένα, Πατρίδα χάρισε κι' Έλευθεριά!

Ουόρανα Δέσποια, γλυκειά Παρθένα, δέξον ως θυμάμα την προσευχή, που έμπρός Σου ύπόνομε γονατισμένα απ' την μικρούλα μας άθώα ψυχή.

Ι. Γ. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Αιδάσκαλος: — Και γιατί δένεις κόμπο στο μαντύλι σου; Βέβαια για να μην ξεχάσης να πᾶς να παίξης...

Ο Μαθητής: — "Οχι... Για να μην ξεχάσω το μάθημα της Φυσικής.

Έστάλη υπό του Αλλίου Αρσιειδίου.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Η ΕΙΚΟΣΘΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

Το προσεχές φυλλάδιον θά εινε διπλούν και θα περιέχη, εκτός πολλών άλλων, και την Εικοστήν Κυριακήν της «Διαπλάσεως».

Το δεκαεξαεπίδιον αυτό φύλλον θά φέρη δύο αριθμούς (50 και 51), και δύο ήμερομηνίας (12 και 19 Νοεμβρίου), επομένως θά εινε φύλλον δύο Σαββάτων, θά τιμάται—αυτό προς γνώσιν των Πρακτόρων—λεπτά 30, και θά εκδοθή περι τα μέσα της μεθεπομένης εβδομάδος.

Μετά το διπλούν αυτό φύλλον θά εκδοθή άκόμη έν όκταεπίδιον— το Σάββατον, 26 Νοεμβρίου—θά εκδοθή συγχρόνως και ο Πίναξ των Περιεχομένων, οῦτω δέ ο τόμος μας και το έτος μας τελειούουν.

Έπειτώ την προσοχήν σας εις το ότι φέτος έκαμα τρείς Κυριακάς (18ην, 19ην και 20ην) ενθ' άλλοτε έκαμα μόνον δύο. Άλλας τρείς σκοπεύω να κάμω και το έρχομενον έτος. Είξεύρω ότι αι Κυριακάι μου σας άρέσονται πολύ, και ή επιθυμία μου εινε να σας εύχαριστήσω ύσον έμπορώ περισσότερον.

Δεν ήτο άνάγκη, Ένθρον Προσωπειον, να γράψης τόσα πολλά δια να δικαιολογηθής. Βεβαίως, ή Χαρά των παιδικών των ήλικιών εις το τετράδιόν σου κάπως ύπερβολικά. "Αν ήτο όπως τό λέγει, κι' εγώ δεν θα το διεβίβαζα. Είγην όμως το δικαίωμα να μη το δεχθώ, και σου το επέστρεφα ακριβώς δια να ιδής πόσον λεπτός, άβρός, προσεκτικός και μετρημένος πρέπει να εινε κανείς όταν γράφη Μικρά Μυστικά, προς άγνωστον και μάλιστα προς δεσποινίδα. Συμφωνώ κι' εγώ ότι δεν εινε ανηθικότης να γράψης π. χ. εις το Αύτογραφον: «Τά μυαλά σου και μια λύρα και του μογιατζή ο κόπανος» αλλά ειπέ μου ειλικρινώς, σαν καλό παιδί που είσαι: στέκει τέτοια άπάντησις προς δεσποινίδα; και δεν ειχε το δικαίωμα να μη δεχθώ εις το Λεύκωμα της τετράδιον με τέτοιαις άπαντήσεσι;—

Τώρα θα παραπονεθής εναντίον μου και θα μου πής: Διατι να το διαβιβάσης; άφου ειδες ότι ήτο κάπως χονδρόν, διατι να μ' εκθέσης; δεν μου το επέστρεφες καλλίτερα εξ άρχής;— "Α, φίλε μου! ή λογοκρισία μου δεν φθάει ως εκεί' συμβουλεύω την λεπτότητα, αλλά δεν έμπορώ και να την επιβάλλω. Τετράδια μη λεπτά τα διαβιβάζω, και άφινω κάθε δικαίωμα εις τον προς όν στέλλονται να τα δεχθώ ή όχι. Δεν διαβιβάζω μόνον εκείνα τα τετράδια, τα όποια, και αν ό προς όν στέλλονται ήθελε να τα δεχθώ, δεν το επιτρέπω όμως εγώ. Την ήθικήν, βλέπεις, δεν την συμβουλεύω μόνον: την επιβάλλω.

Πολύ με συνεκίνησεν ή ωραία έπιστολή σου, Νυκτοφίλας [4E]. Η θέσις την όποιαν έλαδες, δεν εινε άνωτέρα από τας γνώσεις σου. Πρόσεξε μόνον να είσαι ακριβής μέχρι σχολαστικότητος. "Ετσι θα την διατηρήσης, και έτσι με τον καιρόν θ' άποκτήσης και θέσεις άκόμη άνωτέρας, το όποιον σου εύχομαι από καρδιάς.

«Μου φαίνεται ότι οι Διαγωνισμοί γίνονται δια να κινήσουν άμιλλαν, πρόδοον, και όχι άπελπισίαν.» Αυτό μου γράφει το Υπερ Πατρίδος [5E], με την παρατήρησιν ότι δέκα από τους διαγωνισθέντας εις τον περσινόν Διαγωνισμόν Φωτογραφίας δεν έλαβαν μέρος εις τον εφετειόν' ενθ' έπρεπε βέβαια να λάβουν και να διακριθόν άκόμη περισσότερον. Κι' εγώ δεν ειξεύρω πού ν' αποδώσω αυτήν την άποχήν. Υποθετω όμως, προς τιμήν των φίλων μου, ότι δεν πρόερχεται από άπελπισίαν.

Να το "Αγαπητό Άγγελουδι, ([3E] δια την ωραίαν έπιστολήν της 2' Οκτωβρίου), από

τόρα ήρχισε το Ξεσπάθωμα δια το 1906 και μου ένεγράφε την κόρην του προσένου της Άγγλιας. Φαντασθήτε έως το τέλος του 1906 πάσους άκόμη έχει καιρόν να έγγράφη!...

Άρη ο Ξεπεσμένος Λόφος που ένεγράψην εύδης—εύδης τέσσαρας δια το 1906; Τι έμπορεί να κατορθώση εις έν όλόκληρον έτος;

«Διαπλάσούλα μου, έφέτος "Όλο χάρι και χαρά Μπαίνεις θριαμβευτικά Στο είκοστόν έβδομον έτος.»

"Ετσι άρχίζει ένας ύμνος του "Ωχρού "Αμαράντου [3E] εις το 28ον έτος μου. Άλλά όχι' δεν ήλω, όπως λέγει παρακάτω, να σκάσουν απ' τη ζήλεια οι έχθροί μου. Μου άρκεί ότι θα πετάξουν ως τους ουρανούς από την χαράν των οι φίλοι μου. "Επειτα, εγώ δεν έχω έχθρούς.

Κατετάχθη εις την Άνωτέραν Τάξιν, Λαμπρέ Κιθαρωδός, διότι ειγες λησιμονήσιν να σημειώσης την ήλικίαν σου. "Εχω το τετράδιον των "Ασκήσεων σου και ειμπορείς να το ιδής. "Οπωσδήποτε, ή άπροσεξία σου δεν σε ήδικησε, διότι Γ' Βραβείον θά έκαιρνες εις οικανδήποτε τάξιν.

Αυτό συμβαίνει πάντοτε, "Ιπποία του Βυζαντίου [4EE]: Οι μικροί νομίζουν ότι οι μεγάλοι εινε εύτυχεσι, και άμα μεγαλώσουν, ποθούν την παιδικήν των ήλικίαν. Αυτό σημαίνει ότι πάντοτε, εις κάθε ήλικίαν, εινε κανείς εύτυχής, όταν κάμνη πιστός ό, τι χρειάζεται δια την εύτυχίαν: το καθήκον του.

Η έπιστολή σου, "Αμίμητε Γελοτοποιέ [5E], περιέχε πολλά ωραία πράγματα: άλλ' απ' όλα περισσότερον μ' εύχαριστήσας ή ύμολογία σου ότι αναγνώριζες το σφάλμα σου εκείνο και ότι άλλην φοράν θά προσέχης. Αυτό άποδεικνύει ότι είσαι καλής φύσεος παιδί και ότι οι παιδαγωγοί δεν θά εύρίσκουν πολλόν κόπον να σε διαπλάττουν όπως πρέπει.

Η "Εαρινή Έσπερά [4EE] ισχυρίζεται ότι υπέστην ζημίαν εξ αιτίας των συνδρομητών του "Εξωτερικού, και ότι έπρεπε κατά συνέπειαν ν' αύξήσω την συνδρομήν μόνον του "Εξωτερικού, και μάλιστα αυτή δεν θά δυσπραγείτο—σημειώσατε ότι εινε από το "Εξωτερικόν,—αν την έκαμα όχι δέκα, αλλά δώδεκα φράγκα.—"Οχι, φίλη μου, εξημιώθησεν διότι έπρεσε το φράγκο και εις αυτό βέβαια δεν πταίει διόλου σεις, οι συνδρομηταί του "Εξωτερικού.

Ο "Οδγος του Μουσουλάνου [4EE] αναπολεί με πόθον το καλοκαίρι, και απ' όλα τα καλά του, την καθημερινήν συνάθροισιν εις το Ζάππειον. "Εκεί συνηθίζοντο κάθε άπόγευμα πολλοί φίλοι μου,— "Ονήσιμος "Αχιλλεύς, "Ολυμπιονίκης, "Ασπρος "Αράσης, "Ιωνικός "Αστήρ, Φώς της Νυκτός, Μαραμένος Μονεζές, Δικέφαλος "Αστός, κτλ. κτλ. και μετά του "Ούγρον του Μουσουλάνου συνμιλούσαν, γελοῦσαν, διεσκέδαζαν, πότε έσκολιαζαν την έπιστολήν του κ. Παίδωνος, πότε προσπαθούσαν να λύσουν μίαν δύσκολον άσκησιν, και πάντοτε το θέμα των ήτο ή αγαπητή Διάπλασις. Τώρα με τον χειμώνα, αυτό το γλέντι έτελείωσε' εινε όμως τόσα άλλα και τώρα τον χειμώνα! "Επειτα έφθασε και το καλοκαίρι... τι νομίζετε; Κατά την παρουσίαν δεν άρχίζει από τον Μάρτη;

Πρέπει να γράψης και το όνομα σου, Τεργιθέα [EE], όχι μόνον το ψευδώνυμον. "Ητο δυνατόν να περιφρονώ τας ωραίας έπιστολάς σου και να μη σου άπαντώ; Πώς σου πέρασε τέτοια ιδέα;

Να και άλλος Σύλλογος εις το Πειραιά, ο «Πανελληνικός», αποτελούμενος όλω από δεσποινίδας και σκοπόν έχων την διάδοσιν της «Διαπλάσεως». Πρόεδρος ήν "Ελένη Γ. Παπυρέλη, αντιπρόεδρος το "Αγαπητό Άγγε-

λουδι, ταμίας ή Κόρη της "Εσοχής, γραμματέυς ο Βίκτωρ "Ουγγώ, και σύμβουλοι ή Έδνηγια Καραβία και ή Μαργαρίτα Ξανθοάκη. Ο νέος Σύλλογος θά προσδεύση και θά διακριθώ, διότι δια τα μέλη έργάζονται με ζήλον.

Άρα της Ραυράνης [EE], πάντοτε ειγες το δικαίωμα να ζητήσης το βραβείον σου και άς έπέρασε όσοσδήποτε καιρός. "Εννοείται ότι πριν μου ζητηθώ δεν το στέλλω διότι δεν γνωρίζω τι θά έκλέξη ο βραβευμένος.

Η μικρά "Ελληνική Θεότης,—μην γράσει ή "Αθήνη [EE],—περνά όλην την ήμέραν με τους τόμους σου που της έγάρισα. "Εχει μάθη ποιήματα και τα άπαγγέλλει εις όσους έρχονται. Της έκαμες πολύ καλό από τότε που ένεγράφη, έμαθε τόσα και τόσα πράγματα... Φορεί δέ και το Σήμα όπου και αν υπάγη και νομίζει πιά ότι φορεί τον Μεγαλόσταυρον του Πατρός της.— Σχετικώς με το Σήμα, ή "Αθήνη φρονεί ότι όλοι αυτοί που βραβεύονται εις τους Διαγωνισμούς μας, πρέπει να φωτογραφούνται με το Σήμα.

«Συνδρομητής χωρίς Σήμα, και μάλιστα εις φωτογραφίαν που την βλέπουν τόσες χιλιάδες μάτια, δεν έχει νόημα.» Κι' εγώ συμφωνώ ότι πρέπει να φωτογραφησε με το Σήμα.

Ωραιότατας έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν την εβδομάδα και οι εξής: Μάρκος της Έλευθερίας [4EE], Μικρά Βιολιστρια [EE], "Αργυρά Παυσέλη [E], Μελαγχολικός "Ερημίτης [EE], Χειμώνανθον [4EE], Διαγνώρος της Νεολαίας [EE], "Αρμα της Νίκης [4EE], Αίλιος "Αριστοτέλης [5E], Γλαυξ της "Αθηνάς [EE], Μελανώπις [EE], Κνανόν Σηλαίου [4EE], Μαραθονοδόμος [4EE], Προσολούτος Νδξ [4EE], "Αφρα [EE], "Αροσίδων της Μήλου [E], Φοσφόρον της Μονεμβασιόλης [E], "Ηρωσ του Σέλλου [E], Ουδεις [5E], Βρυχώμενος Λέων [EE], Τόνης Βερόκου [E], Πολικόν Σέλας [EE], Λατομείον της Χίου [E], Κροσλή [4E], Ταπεινός Θεράπων [4EE], "Ανή των "Ελλιάδων [4EE], Μικρός Φαντασιοκόπος [EE], "Ενδοξον Μεσολόγγιον [EE], "Ασπρη Πασχάλια [E], Ναυσικά [4E], "Ανίβας ο Καρχηδόνας [EE], Ρόδον της "Ανατολής [4EE], "Ανθοδία Νεόστησις [4EE], "Ελληνοποιέ [EE] και Λούμισσα των Σαλώνων [5E], ή όποια με πληροφορεί ότι έμαθε και το όνομα του Κίτρινου Ντόμιμου.—Τι λές, Κίτρινο Ντόμιμο, να της πιστεύσουμε;

Δήλωσις: "Επειδή ειχε συσσωρευθή παρά πολλή άλληλογραφία, όπου ήσαν δύο, τρείς και τέσσαρες έπιστολάς του αυτού προσώπου

δεν άπήνησα (και δεν εύσημοφόρησα) παρά μόνον εις μίαν.

ΔΙΑ ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Σὰς όπνεθυμίζω ότι τα ψευδώνυμά σας, νέα παλαιά, πληρωμένα, απλήρωτα, δεν ισχύουν παρά μέχρι της 30 Νοεμβρίου.

Όσοι θέλετε να ανανεώσετε, δηλαδή να διατηρήσετε το ψευδώνυμόν σας και δια το 1906, ή να πάρετε άλλο, πρέπει κατά τον κανονισμόν να πληρώσετε 1 φράγκον, ειτε κατά ειτε μετά την προθεσίαν έγγραφήτε. "Αν άργότερα, εντός του έτους, θελήσετε να πάρετε και άλλο ψευδώνυμον, θά πληρώσετε πάλιν 1 φράγκον, άλλ' ειμπορείτε να διατηρήσετε και το ψευδώνυμον που θά έχετε πληρώση μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1906.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Εις το Λαχείον θά λάβουν μέρος μόνον όσοι θά έγγραφοῦν ή θά ανανεώσουν δι' όλον το έτος 1906 μέχρι της 15 Δεκεμβρίου ε. ε. το βραδύτερον.

Μετοχήν της Διαπλάσεως, τιμωμένην φρ. 2,50, θά λάβουν δωρεάν, μόνον οι 1000 πρώτοι, οι όποιοι θά έγγραφοῦν ή θά ανανεώσουν την συνδρομήν των δια το έτος 1906. Δηλαδή: εάν ο αριθμός των 1000 συμπληρωθώ προ της 15 Δεκεμβρίου, και οι εντός της προθεσμίας ανανεώνοντες δεν θά λαμβάνουν Μετοχήν δωρεάν.

Μικρά Μυστικά επιθυμούν να νανλλάξουν: ή "Εαρινή Έσπερά με το Σήμα της Διαπλάσεως και "Ελληνικόν Γραμματόσημον.— ο Λόφος του Γάνου με το Φούλι της Χίου, "Αβραν του Ζαππειού, Φρού-Φρού, Βρογμένον Γάτον και "Αριάδνη.— ο "Οδγος του Μουσουλάνου με την "Ιδιότροπον Ξανθούλα, Αϊθεραλν Φογγή, Ξεπεσμένος Λόφος, Πτερωτήν Βαρκούλαν και Χειμώνανθον.— ο Μουσουλάνος με το "Αγαπητό Άγγελουδι, Φίλην των Ζώων, Χρυσόπτερον "Όνειρον και Ξανθήν Φογγή.— το "Αρμα της Νίκης με το "Αγαπητό Άγγελουδι, Κροσλήν, Μυστηριώδη Φύσιν, "Ωχρόν "Αμάραντον και Χριστιανήν Παρθένον.— ο Στόνος του Βορρῶνος με την Μυροβόλον Χαραγγήν, "Αργυράν Πανσέληνον, "Αρχιζέλιον του Παρθενωγαυγιού, Λαμπρόν Κιθαρωδόν και Κίτρινο Ντόμιμο.— ο "Οδεις με την Φίλην των Ζώων και "Ιδιότροπον Νεάνδα.— ο "Αυτόνομος με την Γοργόρατην "Ελίδα, Βασιλέα των Ρόδων, "Ακακίαν και "Ελληνοπούλαν.— ο Βρυχώμενος Λέων με το Κίτρινο Ντόμιμο.— ή "Ανεξιτήλος "Ανάμνησις με την Κόρη του Αϊδέρος.— ο Ναυαγός της Κυριάς με την Νηρηίδα του Πηνειού, Είδηγην την "Αθηναίαν, Ρέαν Σιλβίαν, Υπερ Πατρίδος και Λαμπρόν Κιθαρωδόν.— ο Ξεπεσμένος Λόφος με το "Ιαπωνικόν Χρονόδημον, Μαύρον "Αείον, Κυρίαν Δεν με Μέλει και Παιδί του Ψηλορείτη.— ο Κροσάλος με το "Όνειρον Θεωνής Νυκτός, "Ιδιότροπον Ξανθούλαν, "Εαρινήν Νεφέλην, Ρομαντικήν Καρδίαν και "Αθώαν Καρδίαν.— ο Μελαγχολικός "Ερημίτης με τον Στοιχειωμένον Βράχον, Φρούριον της Μονεμβασιόλης, Φλοστόρον της Θαλάσσης, "Αρμα της Νίκης και "Αυτόνομον.— ή "Αργυρά Πανσέληνος με την Λατάναν, "Αφροσθεφανομίον Κέμα, Τσιγγαρόέλλαν και Μαύρον "Αείον.— ή Μικρά Βιολιστρια με τον Πύργον της Πέτρας, "Ούγον του Μουσουλάνου και "Ελίδα των "Αθηλιόμιμων.— το Υπερ Πατρίδος με την "Ιδιότροπον Ξανθούλαν, Βασιλέα των Ρόδων, Βρυχώμενον Λέοντα, Βίκτωρα "Ουγγώ και Λόφον του Γάνου.— ο "Αρης με τον Χρυσόπτερον "Αγγελον και Λατάναν.— ή "Αθήνη με την Μυ-

ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ
Νίνα Έδνλείδου.— Β' Βραβείον Μικρού Διαγωνισμού Φωτογραφίας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0.15.

ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΑΙΑ :

Τῆς Α' Περιόδου, ἑκαστὸν λεπτ. 30 [φρ. 0.30]

Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20.]

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Ἐδριμίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β. — Τόμ. 12^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 12 καὶ 19 Νοεμβρίου 1905

Ἔτος 27^{ον} — Ἀρθ. 50—51

μόζαν, Δρόντα Ἥλιον, Ἑλληνικὴν Θεότητα, Ἄφρον καὶ Ἄγγελον Προσάτην — ὁ Τρεμοσβύωνος Ἀγγεῖον μετὰ τὴν Ἄμαρτίδα — ἡ Ἀνθοῦσα Νεότης μετὰ τὴν Νηρηίδα τοῦ Ναυαλίου καὶ Πύλην τῶν Ζώων — ἡ Διακριθεῖσα Ἀρσασκίς μετὰ τὸν Ἄγγελον Προσάτην — ἡ Ἑλικωνία Παρθένος μετὰ τὴν Πτερωτὴν Καρδίαν, Νηρηίδα τοῦ Πηρηϊοῦ, Ἐαρ τῆς Ἑλλάδος, Ἑλληνίδα καὶ Ἀλώπεκα τῆς Μυτιλήνης — ἡ Ἀδρα τῆς Ραμνῆς μετὰ τὴν Δουκίσιον τῶν Σαλῶνων καὶ Κροδὴν — ἡ Οὐμιχλὸδης Ψυχή μετὰ τὴν Κρόφοδαγακάνισαν, Ἀδρα τῆς Νυκτός, Μικρὸν Ἀθηναῖον, Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης καὶ Πλοῖαρχον Γκοῦν — ὁ Ὁαίπους Ἀχιλλεύς μετὰ τὴν Ἑλικωνιάδα Παρθένον, Λιονισιάδα Πηγήν, Κόρην τοῦ Αἰθέρος, Κρονοναῖαν Ἀρσασκίδα καὶ Σεληνολάριδα — ἡ Ἀσπὴρ Πασχαλιά μετὰ τὸν Φαῖ-Διάβολον, Θετιολομαγνήν, Μικρὸν Λόβιον καὶ Ἀλώπεκα τῆς Μυτιλήνης — ὁ Μικρὸς Φαντασιοκόπος μετὰ τὴν Κόρην τοῦ Διός.

ΤΩΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΩΝ τετράδια Μικρῶν Μουσικῶν δὲν δημοσιεύονται νῦν ἀποστάσεις ἀπὸ ἀνταλλαγῆς, ἐὰν δὲν ἀνταποδώσῃν πρῶτα διὰ τοῦ Γραφείου μας τὰ ἀρκετά.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ μὴ περιέχοντά τὸ κανονιστικὸν δεκάλεπτον γραμματόσημον, δὲν διαβιβάζονται. Ἐπίσης δὲν διαβιβάζονται καὶ τὰ περιέχοντα ὀλιγότερον τοῦ δεκάλεπτου. Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, ὅσοι δὲν ἔχον προηφενθη ἑλληνικὰ δεκάλεπτα γραμματόσημα, πρέπει νὰ ἐπωλέσωσιν γραμματόσημον τῆς χώρας τῶν ἰσοδυναμῶν πρὸς δέκα ἑκατοστὰ τοῦ φραγκοῦ, — ἢ ὀλιγότερον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: **Διχρῶνον Φούξιν** (σοῦ λειπὸν λοιπὸν ἀκόμη 3 δεκάτα ἔκτα) Ἀφροστεφανωμένο **Κῆμα**, Διακριθεῖσαν Ἀρσασκίδα ([4E], ἡ ὅποια τόσον ὠραία μοῦ διηγείται τὰ τῆς γνωριμίας τῆς μετὰ τὴν Δουκίσιον τῶν Σαλῶνων) Ἀροσολοστον **Νύκτα** ([EE], ἡ ὅποια μοῦ ἐξομολογεῖται — καὶ μὴ πρὸς κακοφασισμὸν τῶν ἄλλων — ὅτι ἀπὸ θαλάσσης συνδρομητρίδας μου ἀγαπᾷσε περισσότερο τὴν Δουκίσιον τῶν Σαλῶνων, καὶ ἀκόμη πῶς πολὺ τῶρα τοῦ εὐτύχησε νὰ γνωρισθῇ μαζί τῆς εἰς τὸ Ἄρσάκειον) **Αἰμίλιον Παῖδον** (καλῶς ἤλθοε) **Σημαῖαν** τῆς Ἐλευθερίας (δυστυχῶς κατόπιν ἐορτῆς) **Χαράν τῶν Γονέων** (εἰς ὅσα ἀπήνητησα ἀνωτέρω πρὸς τὸ Ἐρμύδρον Προσωπεῖον, περιέχεται καὶ ἡ ἰδική σου ἀπάντησις: σοῦ προσθέτω μόνον ὅτι εἶνε καλὸ παιδί, καὶ αἱ ἀπαντήσεις του δὲν προήρχοντο ἀπὸ κακίας, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ ἀπροσεξίας) Ἀστέρρα τῆς Θάσου (καλῶς ἤλθεε βράβεια ἔστειλε) **Λόφρον τοῦ Γάνου** (τοῦ ὁποίου ἔλαβα ἐν δελταρίον ἀπὸ τὸ Λυδὸν καὶ ἐν ἀπὸ τὴν Νέαν Ἰόρκην) **Φλοῖσβον** τῆς Θαλάσσης (εἶνε παλαιὰ ἱστορία αὐτῆ, ἀποδεικνύουσα ὅτι ἐμπορεῖ κανεὶς καμμίαν φορὰν νὰ γίνῃ καὶ πάππος... τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ τὸ ἀνέκδοτον τὸ διηγείσαι καλὰ: δὲν χρειάζεται τίποτε ἄλλο διὰ νὰ τὸ ἐνοήσῃς, παρὰ νὰ συλλογισθῆς τὰς πολυπλόκους αὐτὰς συγγενείας) **Ὀμιχλὸδῃ Ψυχήν** ([E], ποῦ τώρα μοῦ γράφει μετὰ μῦθον μελάνι, διότι με ἀκούει) **Κρόαλον**, **Ταπεινὴν Κόρην** ([E], ποῦ ἐπέραςε τόσον ὠραία μετὰ τὴν Ἀδριανὴν Καρδίαν εἰς τὴν ἔξοχόν) **Ὀυδῆαν** ([4E] διὰ τὰς ἐπιστολάς καὶ διὰ τὴν ὠραιοτάτην καλλιγραφίαν) **Κατσαρίδαν** ([EE], καὶ ὅπως ἐγγέλασθηκα! ἐξέλαβα τὰ ζωγραφισμένα ἀνθὴ τῆς ἐπιστολῆς σου ὡς ἀληθινὰ!) **Ἰωάννην Α. Θ.** (ἔστειλε) **Ἀσπὴν** ([E], δὲν ἔχεις δικαίον βραβεῖον, συχνὰ καὶ μικροὶ μῆπως εἰς τοὺς περισσότερους Διαγωνισμοὺς δὲν ὑπάρχει καὶ Τάξις Μικρὰ, ἀπὸ 11 ἐτῶν καὶ κάτω) **Λαδοῦχον Ἥλιον** (δεχταί) **Λιογέννην τὸν Σινωπέα** (ἀλλήθεια, αὐτὸς ποῦ παριστᾷ τὸ δελταρίον σου, μοιάζει πολὺ τοῦ Ἀνανία) **Πύργον τῆς Πέτρας** (πρὸς τόμους τῆς δραχμῆς ὀρίζει ὁ κανονισμὸς διὰ βραβεῖον τῶν λύσεων) **Ἀριστὸν Κολομβητὴν** ([E], ὅχι, ὁ

περὶ οὗ ἐρωτᾷς δὲν εἶνε συνδρομητῆς) **Τρεμοσβύοντα Ἀγγεῖον** (ὁ ὁποῖος ἐφῆρσε τὴν μέθοδον τοῦ Φλοῖσβον τῆς Θαλάσσης καὶ ἐπίασε δύο συνδρομητὰς ἐπιστολὴν μετὰ 2 δρ. δὲν ἔλαβα) **Νυμφαῖον τοῦ Παύλου** (βραβεῖον ἔστειλε) **Ἀνεξίτηλον Ἀνάμνησον**, **Ναυαγὸν τῆς Κυνθίας**, **Χιόνα τοῦ Ταυγέτου**, [ἔστειλε] [4E] διὰ τὴν ὠραιοτάτην ἐπιστολήν] **Ἀνδροῖον Ἀγρόριον** (σὲ συχαίρω) **Δάσος Φοινίκων**, **Μουσουργὸν** (ἔστειλε) **Λευκορεῖτισαν** κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 30 Ὀκτωβρίου ὁ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεχταί μέχρι τῆς 14 Δεκεμβρίου Ἡ ὁμοίωσις τῶν λέξεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δέον νὰ γράψῃσι πᾶς λύσεις τῶν ὀλιγοτέρων, παλῆται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φανέλλων, ὧν ἑκάστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

559. Δεξιγοῖθος.

Ἐνα λουλοῦδι εὐμορφο
Ὁ λότης θὰ μᾶς δώσῃ,
Ἄν πάρῃ ἕνα σύνδεσμον,
Ἀρχαῖο βασιλοπούλο
Καὶ ἄρβρον, νὰ τὰ ἐνώσῃ.

560. Συλλαβόγριφος.

Μία δυστυχή βασίλισσα ἂν θέλετε νὰ ἰδῆτε,
Ἐνώστε τρία γράμματα καὶ τὸνομά τῆς πῆτε.

561. Μεταγραμματισμός.

Ποτάμι τῆς Εὐρώπης ἀλλάζει τὸ κεφάλι,
Καὶ γίνεται μὴ πόλις, — ἀλλ' ὄχι καὶ μεγάλη.

562. Δημῶδες αἶνιγμα.

Εἰς τὰ νεῖατά μου καμπούρης
Στὰ γερμάματα ὀρθός.

563. Κεκοιμημένον καὶ ἀντεστραμμένον Ἐξαγώνον.

- 1.—Εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἠττήθησαν οἱ Πέρσαι.
- 2.—Ὁ βάρβαρος Ἀλέργιος ἀπέθανεν ἐν Ἰταλίᾳ.
- 3.—Τοὺς γονεῖς σου τίμα, ἵνα μακροχρόνιος γίνῃς.
- 4.—Ὁ γραιγος καὶ ὁ μαῖστρος εἶνε ἀνεμοί.
- 5.—Μετὰ τὸ γάλα τῆς Ἀμαλλείας ἀνετράφη ὁ Ζεὺς.

564. Κρυπτογραφικόν.

1-α234564787-9α6-5432α2β
γ36γ-5γδ3ε23ζε6
3ζ46ε6-64-2345647η
433-θγ46ε6-ζ43-03ζδε6

565. Μαγικὴ Ἀντωνυμία μετὰ Γωνίας.

Τῆ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μιᾶς ἀντωνυμίας, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχημάτισε ἄλλας τόσας λέξεις, ἀποτελούσας γωνίαν (ἢ πρώτη θὰ χρησιμεύσῃ ὡς κάθετος:)

Ἰράγα, Πύλος, ἄρχων, βροῦμη, Νίνος, φίλος.

566. Ἑλληποδύμφωνον ἐξ ἀντιθέτων.

Τὰ ἀρχικά τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι λέξεων σχηματίζουσι ἑλληποδύμφωνον γνωρικόν, τοῦ ὁποῖου ζητεῖται ἡ λύσις:

★ ★ ★ ★ ★

Ἀσχημος, ἀνίκανος, φεῖγω, δυστυχῆς, ἀνόμιμος, ἡμερος, ἀνισος, δοῦλος, ὀπίσω, ἀπιστία, ἀσθενής.

567. Ποικίλη ἀκροστιχίς μετὰ Μεσοστιχίδος.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεστῆς,

ἀποτελοῦν Ἀθηναῖον δημαγωγόν, ἐνῶ τὰ μεσοστία ἀποτελοῦν ἀρχαῖον βασιλοπούλο.

1. Πόλις ἑλληνική. 2. Προφήτης. 3. Ἄνθος ὠραῖον. 4. Πόλις εὐρωπαϊκή. 5. Κωμικός ποιητής.

568. Γριφώδης Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς.

Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν πέντε λέξεων, αἵτινες εὐρίσκονται λυομένου τοῦ Γρίφου, σχηματίζουσι ἀρχαῖαν Βασίλισσαν:

ῥς ῥς ῥς ῥς ῥς ῥς ῥς ῥς ῥς ῥς
APN M + SA A
ῥς ῥς ῥς ῥς ῥς ῥς ῥς ῥς ῥς

569. Μαγικὴ Εἰκὼν.

— Ἐμπρός!... Ποῖος κτυπᾷ;
(Ἦσαι αἱ ἀνωτέρω Ἀσκήσεις, ἐπὶ τῆς Μ. Εἰκόνας, ἐλήφθησαν ἐν τῆς βραβεύσεως Συλλογῆς ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΟΥ ΚΕΡΑΥΝΟΥ.)

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 37.
418. Μανασῆς (μᾶνα, σῆς). — 419. Ὑδρία-Ὑδρα. — 420. Γλώσσα-κλώσσα.

421. Ν Α Υ Σ Ι Κ Α 422. Ἄν τὴν
Λ Π Φ Ρ εἰπῆς κατσαρι-
Υ Π Ε Ρ Ι Ω Ν δοῦλα, (κατσαρή
Σ Ρ Κ Η δοῦλα). — 423-
Ι Φ Ι Κ Λ Ο Σ 424. 1, Βορ-
Κ Ο Ο Ι ρᾶς, Βορρᾶ, βο-
Λ Ρ Ν Η Σ Ι Σ ρᾶ, ὄρᾶ, ὄρῶ,
ὄρων, ὄρων, πό-
ρων, πόρον, πόσον, νόσον, νότος.

— 2. Ταῦρος, Τῦρος, Κύρος, κόρος, κόρον, φόρον, φᾶρον, φᾶρων, Χάρων, γάρων, χοίρων, χοῖρον, Χοῖρος. — 425. Ἀπαράλλαχτα, ἢ ἀκατάστατα. — 426. ΠΥΡΡΑ-ΡΟΔ(Ο)Ν (Πολυμήστρω, ΑΥτόλυκος, νᾶΡδος, ἌσπρονΟμία, Σκάμ.ΑΝδρος). — 427. Πέπρω πάθος πέφυκεν ἀνευ ἀκράτου οἴνου. — 428. (κατὰ λάθος ἐτυπώθη 416). Ἡ «Διάπλασις» εἶνε περίφημον περιοδικόν. (Ἰ διὰ πλα — ε εἰς ἰν — ε περὶ φι — μὸν — περὶ φῶδῃ κίων.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὄρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγότεραι τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ᾖσαν 10.]

Ανταλλάσσω γραμματόσημα. Ἀπάντησις ἀσφαλῆς. — Νικόλαος Γ. Ἀροσινός, ὁδὸς Πατησίων 89, Ἀθῆναι. (E—131)

Ιδρῶθῃ ἐν Πειραιεὶ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῆς «Διαπλάσεως» ὀνομασθεῖς «Ἑλληνισμός». — Πρόεδρος: Ἀσπ. Γραμματεὺς: Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης. Ταμίης: Παιδί τῆς Καρδίας. — Διεθνήσις: Σύλλογον ἀἙλλητισμός, ὁδὸς Καραϊσκάκου 130, Πειραιεὺς. — Μέλη ἐγγράφονται καὶ δεσποινίδες. (E—132)

ΕΙΚΟΣΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

ΕΣΗΚΩΘΗΚΑ πρωτ-πρωτ, διὰ νὰ γράψω τὴν κρίσιν τῆς Κυριακῆς μας. Ἡ Κυρᾶ-Μάρθα, ἡ οἰκονόμος μου, μοῦ ἔφερε κατὰ τὸ σύνθημα τὸ γάλα καὶ μίαν ἐφημερίδα. Καὶ ἔως νὰ κρυώσῃ λιγάκι τὸ γάλα, ἐξεδίπλωσα τὴν ἐφημερίδα καὶ ἔβρισα μίαν ματιάν. Κάποιος τίτλος μετὰ πολὺ μεγάλα γράμματα, εἰς τὴν πρώτην σελίδα, μοῦ ἐκίνησε ἀμέσως τὴν προσοχήν: Ἡ παιδικὴ πόλις Διάπλασις. Ὁ τίτλος αὐτὸς εἶχε καὶ ὑποτίτλους: Μία νέα πόλις εἰς τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηνῶν. — Τὸ θαῦμα τοῦ εἰμοστοῦ αἰῶνος. — Ὀνειρον ἢ πραγματικότης; — Ὅπου ὄλοι οἱ γονεῖς εἶνε πτωχοί, καὶ ὅλα τὰ παῖδι ἐργάζονται διὰ νὰ τοὺς τρέφουσι. — Ἐρχομαι καὶ ἴδε! — κτλ. κτλ.

Φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξίν μου! Ὀνειρον, ἐφθύρισα καὶ ἐγὼ, ἡ πραγματικότης; Καὶ ἀνεγνώσκω, ἡ